

Treball de Fi de Grau

Títol

Escèniques :

Un Mockumentary Sèriat

Autoria

Maria José Pérez Jiménez , Francesc Puig Marcos, Leire Rabenberg Ruiz

Professorat tutor

Santiago Suárez Baldrís

Grau

Comunicació Audiovisual	X
Periodisme	
Publicitat i Relacions Públiques	
Comunicació Interactiva	
Comunicació de les Organitzacions	

Tipus de TFG

Projecte	X
Recerca	

Data

Del 3 al 7 de juny de 2024	X
26 de juliol de 2024	

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	Escèniques: Un Mockumentary Seriat			
Castellà:	Escèniques: Un Mockumentary Seriado			
Anglès:	Escèniques : A Mockumentary Series			
Autoria:		Maria José Pérez Jiménez , Francesc Puig Marcos, Leire Rabenberg Ruiz		
Professorat tutor:		Santiago Suárez Baldrís		
Curs:	2023/24	Grau:	Comunicació Audiovisual	X
			Periodisme	
			Publicitat i Relacions Públiques	
			Comunicació Interactiva	
			Comunicació de les Organitzacions	

Paraules clau (mínim 3)

Català:	sèrie, ficció, comèdia, teatre, fals documental, drama, dramedy
Castellà:	serie, ficción, comedia, teatro, falso documental, drama, dramedy
Anglès:	series, fiction, comedy, theater, false documentary, dramedy, mockumnetary

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	Plantejament de la producció d'una minisèrie de ficció, la seva estructura i tractament, així com l'escriptura del guió del primer capítol i l'escaleta dels següents.
Castellà:	Planteamiento de la producción de una miniserie de ficción, su estructura y tratamiento, así como la escritura del guion del primer capítulo y la escaleta de los siguientes.
Anglès:	Preproduction of a fiction miniseries, its structure and treatment, as well as the script of its first episode and the rundown of the rest.

ESCÈNIQUES

Un Mockumentary Seriat

Un projecte de

María José Pérez Jiménez

Francesc Puig Marcos

Leire Rabenberg Ruiz

Tutoritzat per

Santiago Suárez Baldrís

Grau en Comunicació Audiovisual

Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona

Juny de 2024

Abstract

Preproduction of a fiction miniseries, its structure and treatment, as well as the script of its first episode and the rundown of the rest.

Resum

Plantejament de la producció d'una sèrie de ficció, la seva estructura i tractament, així com l'escriptura del guió del primer capítol i l'escaleta dels següents.

“Here's to the ones who dream, foolish as they may seem”

- La La Land (2016)

Als meus pares, a les meves companyes de pis
i a totes aquelles persones que m'han donat
suport en aquest camí, fent-lo més fàcil.

.

A totes aquelles persones que m'han fet costat i m'han
acompanyat durant aquest llarg camí: família i amics,
gràcies per ser la llum quan tot era obscuritat.

.

A la meva família, a les meves amigues i a tothom
amb qui he tingut el plaer de pujar a un escenari:
ha estat del tot preciós.

1. Índex

1. Índex	3
2. Marc Teòric	5
2.1 La Televisió i La Generació Z	5
2.2 El Mockumentary	9
2.4 El Teatre Amateur	11
3. Idea	14
3.1 Tagline	14
3.2 Logline	14
3.3 Storyline	14
3.4 Sinopsi	14
3.5 Nota d'Intenció	15
4. Fitxa del Projecte	16
5. Tractament	17
5.1 Sinopsi dels Capítols	17
Cap. 1	17
Cap. 2	18
Cap. 3	20
Cap. 4	21
Cap. 5	22
Cap. 6	23
Cap. 7	25
Cap. 8	26
5.2 Mapa de Trames	27
6. Guió del Primer Capítol	37
7. Estil	58
7.1 Plantejament artístic	58
7.2 Efectes que volem provocar	58
7.3 Estil audiovisual	59
7.4 Estil actoral	60
7.5 Moodboard i Branding	61
7.6 Benchmarking	62
8. Personatges	66
8.1 Protagonistes	66
8.2 Principals	70
8.3 Secundaris	74

8.4 Relacions entre personatges	80
9. Presentació	81
9.1 Carta Formal de María José Pérez Jiménez	81
9.2 Carta Formal de Francesc Puig Marcos	82
9.3 Carta Formal de Leire Rabenberg Ruiz	83
10. Target	85
11. Hams Comercials	88
11.1 L'Estratègia Transmèdia	90
12. Línia de Futur	91
13. Annex	93
14. 1 Línies Temporals per Personatge	93
14. Bibliografia	98

2. Marc Teòric

2.1 La Televisió i La Generació Z

Sovint sentim la devastadora sentència: la televisió ha mort. És certa, però, aquesta declaració? Segons l'informe anual de Barlovento Comunicación del passat 2023, tot i que el consum de televisió lineal està vivint el seu mínim històric, el consum de la televisió híbrida (és a dir, la televisió convencional amb accés a través d'internet. Es refereix, principalment, a les plataformes de *catch-up* TV que ofereixen els mitjans tradicionals per a poder accedir als seus continguts en diferit) no ha fet més que augmentar en els últims anys, amb una mitjana de 171 minuts diaris consumits. A més, un 92,9% dels joves entre 18 i 24 anys tenen accés a mínim una plataforma OTT (Over The Top), sent el seu target més important, i, fins i tot, el grup demogràfic menys predisposat a contractar una plataforma de *streaming*, els individus de més de 70 anys d'edat, ho fan també majoritàriament, amb un 62,2% de participació en les noves tecnologies de consum audiovisual. Tan sols un 9,0% de la població assegura no pagar cap plataforma OTT, i la mitjana mensual d'inversió monetària en continguts audiovisuals rere una *paywall* és de gairebé 38€ per persona. D'entre aquestes plataformes, aquelles amb més subscriptors són Amazon Prime Video (amb un 53,0% de penetració), Netflix (amb un 46,1% de penetració), Disney+ (amb un 31,0% de penetració) i HBO Max (amb un 23,5% de penetració). Sumant tot això, hi ha uns 29 milions d'espanyols usuaris de les plataformes de *streaming* actualment (Barlovento Comunicaciones, 2023).

Si bé és cert, doncs, que el consum de la televisió lineal, la televisió convencional, està patint un declivi, hi ha a hores d'ara més oferta televisiva que mai, gràcies a aquestes plataformes OTT. No es pot dir, doncs, que la televisió està morint, ja que està succeint ben bé el contrari (si considerem que el concepte "televisió" no es defineix pel dispositiu pel qual s'emet i consumeix, sinó pels seus continguts). Allò que està realment morint és el consum lineal, dictat per una programació per

franges horàries i limitat a un sol aparell, un sol dispositiu. Els individus pertanyents a la generació Z consideren majoritàriament que la televisió tradicional, tant pel que fa al format com pel que fa al contingut, està antiquada. No s'hi veuen reflectits. Aquest fet és especialment rellevant per als continguts de ficció, que queden relegats gairebé del tot a les plataformes de *streaming*, sobretot entre els joves (Cortés Quesada et al., 2022). Tenint en compte que la ficció és el segon gènere audiovisual més consumit dins l'àmbit de la televisió amb un 74,2% de la població donant-li aquest ús al mitjà (tan sols les notícies se situen per davant la ficció, amb un 79,6% d'audiència), és evident la gran rellevància i domini no sols de les OTTs en el sector audiovisual contemporani, sinó de la ficció com a format (Ministerio de Cultura y Deporte, 2022).

Tanmateix, les plataformes OTT no s'encarreguen només de distribuir productes audiovisuals, sinó també de la creació i producció (o, com a mínim, encàrrec) de noves obres. Les SVOD (Subscription Video on Demand) han aconseguit crear-se un espai en el mercat oferint títols exclusius de les plataformes que sovint són un punt d'inflexió per al consumidor a l'hora d'invertir en una plataforma o altra, i, per tant, continguts d'especial rellevància per a les OTTs. La major part d'elles, però, neixen i troben seu als Estats Units, i gran part del seu contingut prové d'allà. Una dificultat és, doncs, apel·lar al mercat internacional. Aquestes grans marques americanes han de sotmetre's a un procés de localització, apropar els continguts al públic objectiu, i ho fan de dues maneres: en primer lloc, adquireixen els drets d'exhibició de productes locals ja existents i, en segon lloc, encarreguen la creació de continguts locals específicament per a la plataforma (Penner i Straubhaar, 2020). D'aquesta manera el públic pot identificar-se amb el que veu a la pantalla no només gràcies a l'idioma en el qual s'exhibeix el producte, sinó a la proximitat cultural que demostra. Fora dels Estats Units, l'any 2022, Regne Unit i Espanya van ser els dos països en què plataformes com ara Netflix encarregaren més obres audiovisuals (OAE, 2023). De fet, des de la incorporació de la plataforma al país l'any 2015, Espanya fou el primer centre de producció de Netflix a Europa, de tal manera que

demostra la rellevància d'aquest mercat per a la SVOD. *La Casa De Papel* (2017), *Las Chicas Del Cable* (2017) i *Élite* (2018) són alguns d'aquests primers títols produïts i que gaudeixen, encara avui, de gran reconeixement no només per part de les audiències locals, sinó també en l'àmbit internacional. Tanmateix, no totes les produccions locals inclouen un públic estranger en el target, sèries com *Paquita Salas* (2016) tenen un gran èxit entre l'audiència espanyola, però a causa de l'abundància de referències a la cultura local no aconsegueix penetrar en el mercat internacional. No és per això, però, un producte menys valuós per a Netflix, demostrat per la gran presència que té la sèrie en els continguts de promoció i màrqueting per a la OTT en el mercat nacional (Navarro i Monclús, 2021).

Els últims anys s'ha desenvolupat una estreta relació de coproducció entre 3Cat i Prime Video, buscant, per una banda, accés a finançament i, per l'altra, aquesta localització tan important. Veient en el públic catalanoparlant un buit al mercat audiovisual de les OTTs, la plataforma d'Amazon busca quedar-se aquest sector de la població primer oferint les produccions de 3Cat al seu catàleg i, posteriorment, fent produccions conjuntament. Aquesta col·laboració comença amb *Cites Barcelona* (2023), partint de *Cites* (2015), sèrie que s'havia produït exclusivament mitjançant agents autonòmics. Més recentment Prime Video i 3Cat han estrenat conjuntament *L'Acadèmia* (2024), amb la qual han demostrat una voluntat per a continuar aquest *parallel broadcasting*, és a dir, l'emissió d'un mateix producte tant en diferit com en lineal, una coexistència entre les noves tecnologies i els mitjans tradicionals (Lotz, 2020).

El concepte de localització no afecta només la geografia, però. Dins el marc de cultura trobem també una esclatxa generacional. Com expliquem en paràgrafs anteriors, el públic jove considera que la televisió tradicional està antiquada també quant als seus continguts. No ha assolit entrar en el codi de la generació ni quant a la cultura ni quant al llenguatge, és a dir, no ha aconseguit localitzar-se. És molt evident, sobretot en la televisió lineal, quan un producte es crea amb la generació Z

com a target objectiu però amb una falta absoluta de comprensió d'aquesta mateixa alhora. En un mercat audiovisual en el qual no ha estat mai tan fàcil com ara la participació i creació pròpia de continguts gràcies a plataformes com Youtube i Tik Tok, la generació Z prefereix consumir obres fetes per i per a ells. Al Pla Estratègic de la Nova CCMA, la corporació responsable de 3Cat i, per tant, dels seus productes de ficció, admet a una *“Desconnexió amb les audiències joves i urbanes relacionada amb una baixa identificació amb els continguts”* (CCMA, 2022). Si observem els equips de guió de les últimes produccions dirigides als joves, és evident que les edats dels guionistes dels productes no correspon a les dels seus protagonistes ni a les del seu target. Els guionistes de *L'Acadèmia* (2024): Jacobo Delgado, 46 anys; Pablo Bartolomé, 41 anys; Laura León Varea, graduada el 1997. El guionista de *Bojos Per Molière* (2023): Héctor Lozano, 49 anys. Els guionistes de *Jo Mai Mai* (2024), a excepció de Mar Picó i Èric Moral: Sergi Pompermayer, 56 anys; David Plana, 54 anys; Laia Aguilar, 48 anys. Les guionistes de *Les De l'Hoquei* (2019), a excepció de Natàlia Boadas: Marta Grau, 43 anys; Cris Clemente, 47 anys. És evident, doncs, que l'envelliment del públic de 3Cat va de la mà de l'envelliment dels seus equips creatius, i que aquesta baixa identificació amb els continguts que citen al pla estratègic neix de la falta de veus joves en la creació dels mateixos. Un integrant de la generació Z és la persona que millor hi sabrà arribar, perquè entén perfectament el seu propi grup generacional. Aquesta autoconeixença d'un producte de ficció que centra personatges joves és extremadament important perquè el target s'hi vegi reflectit abans que parodiat (Wee, 2005). Les plataformes d'SVOD han aconseguit abans i amb més facilitat entrar en aquest codi (en part gràcies a la seva presència online que arriba abans que la dels mitjans tradicionals), i els nombres d'audiència jove recolzen aquesta afirmació.

La clau per a arribar a la generació Z local a l'hora de fer una ficció seriada és, doncs, que s'hi pugui accedir en diferit, que sigui de producció local i que, per sobre de tot, entengui el seu públic, el representi de forma acurada, amb elements a

la seva cultura, un ús del llenguatge jove versemblant i que concordi amb els valors d'una generació diversa, compromesa socialment i amb un gran alfabetisme mediàtic. Aquest projecte suma tots aquests elements: aspirem a una producció o bé íntegrament feta per o bé en col·laboració amb una SVOD, rodada en català a Catalunya per a apel·lar a un públic local. Per a poder oferir una visió acurada de la realitat dels personatges, el guió està elaborat pel mateix perfil que el que considerem el target de la sèrie.

2.2 El *Mockumentary*

La ficció televisiva de comèdia es defineix com un gènere que té com a objectiu entretenir i divertir les audiències. Aconsegueix aquest fet distorsionant la realitat, però mantenint-se sempre en la realitat, la versemblança. La quotidianitat és l'aliat més gran de l'humor (Carrasco, 2010). Si pensem en un retrat de la realitat en l'audiovisual ens ve al cap automàticament el documental com a gènere, convertint el seu format en la base perfecta per a una ficció de comèdia. Un *Mockumentary* és un fals documental, una ficció presentada com a realitat. L'exageració i l'absurditat que caracteritzen el format el converteixen en una gran eina per a fer crítica social. Gràcies a aquest desdibuix de la realitat, la paròdia d'aquesta, l'audiència pot distanciar-se'n prou com per a poder analitzar-la des de fora, veure les problemàtiques que s'hi denuncien des d'una visió externa, evidenciant-les (Giuffrè i Hayward, 2017).

En els últims anys el *mockumentary* s'ha popularitzat com mai s'havia vist abans. El seu exemple televisiu més reconegut n'és *The Office* (tant la versió americana de 2005 com la versió britànica de 2001), sèrie que encara avui dia es considera de les més influents en la història de la televisió. També han rebut gran lloança *What We Do In The Shadows* (2019, basada en la pel·lícula homònima de 2014), *Paquita Salas* (2016), *Abbott Elementary* (2021) i *Theater Camp* (2023), entre d'altres. Totes aquestes sèries parteixen d'una base versemblant, amb un rerefons de crítica o comentari social: el dia a dia d'una feina poc estimulante a una oficina, la complexa

convivència en un pis compartit, la fugacitat de la fama en el món audiovisual, l'àrdua tasca a la qual s'enfronten els professors en una escola de poc pressupost, el reduït finançament de les arts... però les presenten des de l'absurd, mitjançant personatges estrafolaris, diàlegs xocants i/o esdeveniments sorprenents, que converteixen el que podrien ser temàtiques molt serioses en comèdies lleugeres i entretingudes. En l'àmbit catalanoparlant tenim *Patates Rosses* (2019) com a exemple de *mockumentary*, una webserie sobre les dificultats que pateixen els joves catalans que intenten aconseguir un espai en el món audiovisual: irònicament, un retrat de la difícil inserció laboral pròpia del sector per als joves que es citava en l'anterior apartat.

A més, el *mockumentary* és un gènere audiovisual molt compatible amb els baixos pressupostos. El film *What We Do In The Shadows* (2014), per exemple, es va crear amb un pressupost d'1,6 milions de dòlars, un pressupost notablement baix per a una pel·lícula que inclou elements fantàstics, efectes especials, maquillatge especialitzat i un decorat i vestuaris molt específics. El fet que sigui un *mockumentary*, però, compensa tot allò que no es pot finançar amb un pressupost tan reduït: l'objectiu no és la perfecció, l'estilització, sinó la versemblança i el realisme. *What We Do In The Shadows* demostra que les audiències també poden valorar molt positivament històries amb baixos pressupostos, malgrat que el seu acabat final no sigui el d'una superproducció, si aquestes compten amb creativitat i innovació (Andersen, 2018).

Aquest projecte recorre al *mockumentary* per a fer una crítica social: la manca de recursos que pateix la cultura local i especialment les arts escèniques, posant l'accent en la precarietat amb la qual han de funcionar els grups de teatre de barri que sovint sobreviuen només per la passió que hi posen els participants i no perquè les institucions els donin el suport que tant necessiten. El to humorístic ajudarà que el missatge arribi a un públic més estès, i la versemblança del projecte ajudarà les

audiències a empatitzar amb els personatges i la seva situació i, per extensió, amb els casos reals en els quals es basa *Escèniques*.

2.4 El Teatre Amateur

A Espanya existeixen, aproximadament, 2.500 grups de teatre aficionat, en els quals participen unes 50.000 persones. A l'any, produeixen més de 26.000 espectacles i aconsegueixen reunir 4 milions d'espectadors. L'expectativa de futur és que aquests nombres no facin més que créixer, popularitzant l'accés a la cultura i les arts en aquells sectors de la societat amb menys oportunitats de consumir o participar en les arts escèniques a escala professional. El teatre és una activitat lúdica, creativa i socialitzadora, fet que la converteix en una forta eina educativa (Riesco, 2024).

Sabem que practicar teatre té una gran quantitat de beneficis. Aquelles persones que participen en un grup d'interpretació no aprenen només tècniques per a defensar-se millor damunt de l'escenari, sinó també aptituds aplicables en el seu dia a dia. Fer teatre empeny les persones a prendre accions conscients i intencionades, fet que empeny també la lluita per a escapar de l'opressió i la precarietat. A més, el fet d'haver de treballar col·lectivament, d'haver de col·laborar amb altres individus per a crear un producte, ajuda a crear una noció de comunitat, sobretot en el cas del teatre de barri i teatre amateur, del qual els participants formen part per amor a l'art, no per necessitat econòmica. La funció del teatre és, doncs, tant de transformació personal com de transformació social (Jiang i Alizadeh, 2023).

Aquesta capacitat de mobilització i de generar canvis estructurals en la societat pròpia del teatre amateur es veu molt ben exemplificada en la Revolució Russa. A l'inici de les revoltes, l'any 1917, una gran multitud de persones (professionals d'altres sectors) impulsaren grups de circ, teatre i comèdia, entre altres, per entretenir als rebels, seguint un autèntic esperit col·lectivista. Ràpidament, es van

adonar de la capacitat propagandística de les arts escèniques, i el gran atractiu que tenia en especial el teatre per a les audiències de masses. Per això, a mitjans dels anys 20 quan Stalin va prendre el poder a la Unió Soviètica, es van començar a homogeneïtzar i afeblir aquests grups d'actors amateurs. Tenien la capacitat de sacsejar l'ordre, fet que no interessava al govern estalinista (Mally, 2016).

En els últims anys hi ha hagut, a més, un creixent interès entre els joves pel teatre musical. Aquesta afirmació es pot comprovar amb la gran quantitat de pel·lícules musicals que s'han produït en menys de deu anys: *La La Land* (2016), *The Greatest Showman* (2017), *In The Heights* (2021), *Dear Evan Hansen* (2021), *Tick, Tick... Boom!* (2021), *Matilda The Musical* (2023), *Mean Girls* (2024) i la imminent estrena de *Wicked* (2024), entre molts altres. A Espanya, de 2019 a 2023 es van vendre un 16,2% més d'entrades a espectacles de teatre musical, i l'edat mitjana dels compradors ha baixat dels 43 anys a 40 en tan sols un any, amb una tendència a baixar encara més (Eventim, 2024).

És innegable, per tant, que el teatre no té només un deure social, sinó també un interès públic creixent. En ser accessible per a principiants i persones amb tota mena de rerefons socioeconòmics i culturals, el teatre amateur té, doncs, una gran importància. Es practica, principalment, als centres cívics i culturals, espais públics que cedeixen a la ciutadania les seves instal·lacions. Barcelona en compta amb cinquanta-dos, repartits pels seus barris i districtes, i molts d'ells disposen d'un escenari i s'especialitzen en les arts escèniques. A més, per a la gent jove existeixen a la ciutat també vint-i-nou espais joves amb la mateixa funció. Aquests acullen iniciatives juvenils, sent el teatre una d'elles. Aquests espais compleixen una funció social essencial i vital per als sectors més marginals de la societat, ja que ofereixen un espai terciari (és a dir, un espai que no és ni l'habitatge ni la feina) gratuït en el qual se'ls convida a participar. És aquí on, en l'àmbit local i contemporani, podem veure els efectes d'inclusió, educació i lúdics que comporten les activitats teatrals amateurs i de barri.

Aquest projecte beu de la creixent popularitat de les arts escèniques entre els joves, però també reivindica la importància d'aquests grups amateurs que mantenen viva la cultura als barris, amb l'objectiu d'animar a més joves a integrar-se en les seves comunitats veïnals, a cuidar els espais públics de creació que tenen a l'abast per a evitar que desapareguin.

3.Idea

3.1 Tagline

S'abaixa el teló, però la comèdia continua.

3. 2 Logline

Un grup d'estudiants fa un documental sobre l'última funció de la companyia de teatre del barri, que està a punt de desaparèixer.

3.3 Storyline

El TFG és l'única cosa que els queda fer per a graduar-se. El Dani, la Lydia i el Ramon s'endinsen a la companyia de teatre del barri, Escènikes, per a fer un documental sobre la seva última funció. No tot va sobre rodes, però: un divorci, un triangle amorós, velles ferides que es tornen a obrir i una sobtada mort dificultaran no només l'estrena de la funció, sinó també el treball dels estudiants. Serà l'amor a l'art suficient per a mantenir unit a aquest grup eclèctic?

3.4 Sinopsi

Després del complicat divorci dels seus pares el Dani, estudiant de comunicació audiovisual, s'assabenta que la companyia de teatre amateur que dirigeix la seva mare, la Matilda, està en perill de desaparèixer. Per a intentar reconnectar amb ella i deixar constància del valor dels espais culturals de barri, decideix fer el seu treball de fi de grau sobre el muntatge de la que podria ser la seva última funció. La companyia, tot i trobar-se en un estat caòtic, es converteix ràpidament en un espai indispensable tant per a els seus membres com per als estudiants i l'inesperat punt

de partida per a més d'una aventura sentimental. Fruit de la constant amenaça de dissolució i de les relacions viciades per l'erosió del temps i l'enveja, el Dani haurà de lluitar per a mantenir al grup unit. Quan mor la Charo, membre integral de la companyia, tot sembla estar perdut. Gràcies a la germanor que s'ha creat durant els assajos i a la perseverança del Dani, però, aconseguixen salvar la funció.

3.5 Nota d'Intenció

L'expectativa de futur del jovent català sembla ser cada cop més negativa: feines precaritzades, lloguers impagables i la desaparició, a ciutats com Barcelona, d'espais fets per als veïns i no per als turistes o "expats". Els joves, en poques paraules, no tenim a on anar. Amb *Escèniques* volem reivindicar el paper essencial que fan els centres cívics i les entitats de barri per al desenvolupament no només personal dels ciutadans que hi participen, sinó per a la creació d'una xarxa veïnal que la gentrificació amenaça de fer desaparèixer. Aquests espais públics són dels pocs entorns que queden on tant el jovent com les generacions de tercera edat, destacablement, poden reunir-se, organitzar-se i crear.

4.Fitxa del Projecte

Gènere	Dramèdia, mockumentary
Durada	20 minuts per capítol, 8 capítols la primera temporada
Directora	-
Guionistes	Leire Rabenberg Ruiz, Francesc Puig Marcos, María José Pérez Jiménez
Versió Original	Català
Format de rodatge	4K
Estat	En desenvolupament
Nombre d'episodis	8

5. Tractament

5.1 Sinopsi dels Capítols

Cap. 1

Un estudiant de Comunicació Audiovisual, el Dani, i els seus companys de grup, Ramon i Lydia, es troben al despatx de la seva tutora del TFG, la Nerea, perquè no tenen clar el tema del seu treball. Saben que volen fer un documental, però no es posen d'acord pel que fa a la temàtica. El Dani està convençut que l'han de fer sobre la seva mare, a la qual admira, però els seus companys discrepen: no li veuen l'interès. Tot i això, no són capaços d'oferir-hi alternatives, i amb la imminent data de lliurament acostant-se cada cop més, decideixen provar la proposta del Dani.

La mare del Dani, la Matilda, és una professora de matemàtiques a l'institut del barri amb una passió desmesurada pel teatre, que canalitza dirigint una companyia amateur anomenada "Escèniques". Comencen les gravacions del TFG amb escenes quotidianes de la vida de la Matilda: ensenyant l'institut on treballa, la seva rutina, i, tot i que encara no toca, no pot evitar parlar dels assajos del nou musical que estan preparant al teatre. Tornant a casa el primer dia de rodatge per a ensenyar la seva vida fora de la feina, el grup de TFG i la Matilda es creuen amb el Jaume, marit de la directora i pare del Dani, sortint del domicili amb una maleta i pujant a una moto pilotada per una dona desconeguda. Entren a casa i troben una petició de divorci sobre la taula. No obstant això, la Matilda decideix començar amb els assajos de l'obra que presentaran al juny, *Mateo i Enriqueta: El Musical*, una trepidant història d'amor impossible. L'endemà, l'assaig és un desastre. La Matilda està més pendent del telèfon que dels actors, i aquests estan completament descontrolats i confosos davant els exercicis que els proposa. Quan la Matilda rep una trucada, no dubta a agafar-la. Però no és el Jaume, sinó l'Ajuntament, comunicant-li que per qüestions de finançament hauran d'enderrocar el centre cívic de cara al maig. Inicialment, la Matilda no vol compartir aquesta informació amb els integrants de la companyia,

però en veure que ningú fa cas al que diu i que és incapaç de centrar-los, ho confessa. La notícia genera un caos encara més gran, i dona peu al fet que la Martina, estrella de totes les funcions d'Escèniques, abandoni el projecte.

La Matilda deixa de veure el sentit a l'obra i a la companyia, està completament destrossada i desanimada. Tot i que els integrants d'Escèniques semblen voler dur el projecte endavant (i proposen un pla per a salvar el centre cívic) saben que no poden fer-ho sense la directora, així que comencen a perdre també l'esperança. Just quan es disposen a recollir les coses per a abandonar per últim cop el centre, el Dani els frena: no poden marxar perquè l'estrena d'aquesta funció final és el subjecte del seu documental.

Cap. 2

Al despatx de la Nerea, la Lydia recrimina la decisió unilateral sobre el tema del documental presa pel Dani. De cop li interessa la vida personal de la Matilda i vol centrar-se en ella, com havien acordat inicialment. La Nerea, però, concorda amb el Dani: troba interessant fer un retrat d'un grup de teatre amateur de barri, i creu que pot ajudar a visibilitzar-ne tant la importància com la seva precarietat. El que sí que diu és que li falta un element distintiu al documental. El Ramon ho va gravant tot, fet que altera a la Lydia.

A l'assaig, la Matilda intenta fer veure que està bé davant del Dani, tot i estar visiblement afectada per l'absència del marit. Convoca, tot i això, els càstings per al musical. En Joselito i la Paula tenen clar que volen ser els protagonistes ara que la Martina ja no és a la companyia, però el que no s'esperen és que la senyora Charo anunciï que ha convidat la seva neta Àlex que, segons ella, és molt talentosa. Immediatament, el Joselito decideix que l'Àlex és la seva competència i, per tant, enemiga, ignorant que la Paula també aspira al rol protagonista. Comencen els càstings, i cada integrant de la companyia porta preparada una cançó i un breu monòleg: el Lluís, tot i ser evident que és el seu primer cop damunt un escenari,

sorpren positivament la Matilda; les bessones Pescador reciten simultàniament i en perfecta sincronització el seu monòleg, una tasca impressionant i tenebrosa per parts iguals; la senyora Charo canta la mateixa cançó que fa servir per a totes les audicions a les quals es presenta, i els integrants ja se saben tota la lletra (i els moviments que farà); el Joselito porta tot un espectacle preparat, amb canvis de vestuari inclosos; la Paula canta una balada minimalista, i aconsegueix emocionar a la Matilda. Finalment, apareix l'Àlex, i tot i que el seu càsting és, en poques paraules, mediocre, el Dani no pot parar de mirar-la (i sembla no ser l'únic: la Lydia també ha quedat penjada de seguida). Un cop finalitzades les audicions, la Matilda s'excusa per a decidir. Mentrestant, el Joselito decideix "adoptar" al Ramon i li explica totes les xafarderies de la companyia, fet que li dona una idea al càmera: fer confessionaris, com si es tractés d'un programa de telerealtat. Arriba el moment de saber els papers que interpretarà cadascú. La senyora Charo farà de la senyora Acapulco; el Lluís farà de Mateo, el protagonista masculí; les bessones Pescador faran de Timoteu i Melcior, els dos sequaços de l'obra; l'Àlex rep el paper de capellà, un personatge secundari sense gaire importància, fet que agraeix. Es fa el silenci quan s'anuncia el nom d'aquell que farà el paper protagonista, i la Matilda anuncia una sorprenent decisió: el Joselito i la Paula hauran de compartir el paper protagonista d'Enriqueta, per a evitar problemes. Indignat, el Joselito expressa que mereix el paper més que la seva amiga, fet que fereix la Paula. El Joselito no sembla adonar-se del mal que acaba de fer a la seva amiga i, empenyat per la decisió, marxa al lavabo. El Ramon el segueix, amb l'excusa de voler gravar la seva reacció per al confessionari, però acaben parlant de les seves vides personals.

Recollint, la Lydia torna a queixar-se sobre la temàtica del documental. Ella vol endinsar-se en el dolorós procés de divorci de la Matilda, explorar aquest dol. Finalment, però, el Dani li explica per què és tan important per a ell fer el TFG sobre Escèniques, i el que significa també per la seva mare, que no passa per un bon moment. Posar més atenció sobre el seu divorci podria destruir-la. La Lydia cedeix i es compromet a donar el 100% per tirar el documental endavant.

Cap. 3

Els alumnes de TFG revisen al despatx de la seva tutora el material gravat. El Ramon els ensenya els confessionaris, i la Nerea el felicita per la feina feta. Sembla especialment interessada en una declaració de la Matilda, en la qual explica que està passant per un moment complicat i vulnerable. Amb l'excusa de voler supervisar que tot vagi rodat, decideix acompanyar els seus alumnes al rodatge de l'assaig que tenen aquella tarda.

A l'assaig, l'ambient és tens. La Paula intenta parlar amb el Joselito sobre les seves declaracions a l'anterior assaig, però aquest va directe a parlar amb el Ramon. Mentre graven un confessionari, el Joselito demana al Ramon que li expliqui xafardejos ell també. El Ramon accedeix i quan es disposa a parlar el Joselito li pren la càmera i l'enfoca per primer cop. Fruit de la frustració per les constants discussions entre el Dani i la Lydia, decideix revelar que a primer de carrera van estar embolicats. Li demana al Joselito que no escampi el rumor, i li dona les gràcies per haver-lo ajudat amb el confessionari convidant-lo a prendre alguna cosa després de l'assaig, i el Joselito accepta. L'assaig és un caos, tothom sembla estar concentrat en qualsevol cosa menys en les escenes que han d'estar muntant. Per una banda, el Dani i l'Àlex no paren de festejar, ja sigui escapant-se de l'escenari per a parlar o llançant-se miradetes. La Lydia observa aquest intercanvi molesta, segons ella, per la distracció del Dani. Per altra banda, els membres de la companyia estan completament sorpresos pel rumor que s'està escampant pel teatre: el Dani i la Lydia són exparella. Tots tenen la seva teoria tant sobre el que va passar durant la suposada relació com sobre el futur del vincle i la gelosia de la Lydia. Quan aquesta s'adona del que està passant, desapareix del teatre. L'única que sembla estar-se prenent seriosament l'assaig és la Paula, perquè no li està arribant la informació. Quan per fi algú li explica per què estan tots revolucionats, la Paula s'enfada. No es pot creure que el seu amic no li hagi explicat personalment el xafardeig. La senyora Charo, quan arriba el moment de passar la seva escena, confessa que no es troba massa bé i que necessita estar asseguda. Demana al

Joselito que la supleixi a escena per a poder veure els moviments que haurà de fer. Aprofita per a cridar el Dani, i li pregunta sobre el divorci dels seus pares i com ho està vivint ell. Davant la desconcentració col·lectiva dels integrants de la companyia, la Matilda entra en una crisi de nervis. La Nerea és més ràpida que el Dani a reaccionar, i se l'emporta a fora per a tranquil·litzar-la. El Dani demana a Ramon que elimini les imatges de la seva mare plorant. Tothom es pren un descans. Es veu a la Paula amb un ordinador i el seu mòbil alhora asseguda a un costat de l'escenari, sola. Quan l'Àlex s'apropa amb el Ramon als lavabos per a gravar un confessional escolta sanglots. Truca delicadament a la porta i, amagada a un dels cubicles, s'hi troba la Lydia. Aquesta comença a explicar que no pot més amb la seva ansietat, i l'Àlex fa fora el Ramon per a poder parlar amb ella en privat. Un cop torna la Matilda molt més relaxada i contenta amb la Nerea, es reprèn l'assaig.

Quan acaben, la Paula comenta a la Matilda que està intentant contactar amb l'alcaldeessa personalment perquè vingui a la funció, però que no sap si ho aconseguirà. En Ramon renya al Joselito per escampar el rumor i el Dani assegura a l'Àlex que la seva relació amb la Lydia és passada.

Cap. 4

Al despatx de la Nerea, aquest cop grava la Lydia. Estan ella i el Dani sols al despatx, confosos per l'absència del seu company i la seva tutora. El Dani truca repetidament a la seva mare: no va sopar a casa, no la va sentir tornar a la nit i aquest matí tampoc l'ha vista. La Matilda no agafa el telèfon. Entra, per fi, la Nerea, amb cara d'estar cansada, però contenta. El Ramon també fa tard i entra al despatx corrents. La Lydia, emprenyada, li dona la càmera bruscament, renyant-lo per la seva falta de puntualitat i respecte. El Ramon para de gravar.

Un cop arriben al teatre, el Dani ignora a tothom i va directe cap a la seva mare, buscant respostes. Aquesta no li diu gaire cosa, al·legant que va anar a sopar amb una amiga i que se li va fer tard. Quan veu entrar a la Nerea, va a parlar amb ella.

Entra el Joselito a l'assaig, i saluda el Ramon amb un petó tímid, ràpid. El desinterès del Dani pel TFG i la distracció del Ramon enfureixen la Lydia, que retreu al càmera estar més pendent de la seva aparent relació que de la feina que han de fer. La Paula busca al Joselito, i quan el veu un cop més amb el Ramon l'acusa de passar temps amb ell per interès, per a sortir més al documental. Ell s'ofèn i li diu que no és culpa seva que ella no tingui més amics, i que deixi d'enganxar-se a ell com una llapa. Mentrestant, l'Àlex truca la seva àvia per preguntar per què no ha acudit a l'assaig, però no obté resposta. Sense la seva àvia i amb el Dani ocupat intentant desxifrar per què la Matilda està tan estranya, no sap ben bé que fa a la companyia. La Lydia, que la veu sola i incòmoda, li retorna el favor de la setmana passada i decideix anar a fer-li companyia. Notant que la Paula no té la millor opinió sobre ell, el Ramon li ofereix ajuda en els seus intents de contactar amb l'alcalde, però, la Paula el rebutja immediatament, culpant-lo del fet que està perdent al seu millor amic.

Mentre recullen, en veure a la Paula sola la Matilda se separa per primer cop en tot l'assaig de la Nerea i intenta consolar-la, confessant-li que en el fons vol que ella sigui l'Enriqueta, però que no pot arriscar que el Joselito, empès per la gelosia, abandoni Escèniques.

Cap. 5

La reunió amb la Nerea és un desastre. La Lydia, completament empesa per la ràbia, recrimina al Dani el seu comportament a l'últim rodatge. Aquest, fart de les constants crítiques de la Lydia, marxa del despatx declarant que potser és millor que treballin per separat. Tant el Dani com la Lydia intenten convèncer el Ramon de fer el TFG sense l'altre, posant-lo en una situació molt complicada i de la qual no sap sortir.

A l'assaig el Ramon busca refugi en el Joselito, qui sembla ser l'únic que l'escolta. La situació, però, es capgira, quan tant en Joselito com la Paula el fan servir de

missatge per no haver de parlar entre ells. Quan el Ramon implora al Joselito que parli amb la Paula, fart d'estar en mig de dos conflictes a l'hora, aquest s'enfada. Per altra banda, la Matilda, que no està atenta als assajos per estar distreta amb el mòbil, xatejant amb algú sense desvelar-ne la identitat, decideix que facin un descans. L'Àlex li comenta al Ramon que opina que els assajos són un desastre. El Ramon li confessa que el TFG també ho està sent. L'Àlex intenta parlar amb el Dani sobre la seva discussió amb la Lydia, però ell es nega a tractar el tema. Mentrestant, el Joselito s'apropa a parlar amb la senyora Charo, amb qui ha creat una relació molt bonica al llarg dels anys. La senyora Charo li pregunta per la seva relació amb la Paula i quin és el motiu que no es parlin. Primer es queixa de la seva amiga, però després d'una estona, a mesura que va parlant, sembla recordar els bons moments que han passat junts a Escèniques. La Paula, simultàniament, explica al confessor que se sent molt sola, ja que s'adona que no coneix realment a la resta d'integrants de la companyia tot i haver-ne format part durant tants anys. En un racó del teatre, amagades, però gravades pel Ramon, l'Àlex i la Lydia riuen. La Lydia sembla molt nerviosa, i en un moviment sobtat es llença a fer-li un petó a l'Àlex qui, sorpresa, s'aparta ràpidament. Sentint-se rebutjada i avergonyida, la Lydia marxa sense dir una sola paraula. Confosa, l'Àlex s'apropa a parlar amb el Dani, decidint no comentar el que acaba de passar, però és interrompuda quan la senyora Charo es mareja molt. L'Àlex l'acompanya a casa. El Ramon les ajuda a sortir, deixant el Dani com a encarregat de la càmera.

El Dani va a buscar la seva mare per explicar-li el que ha passat. No la veu al teatre i per cap lloc, i decideix mirar als lavabos. Quan entra es congela, perquè enxampa a la Matilda i a la Nerea embolicant-se. Deixa caure la càmera.

Cap. 6

El Dani no assisteix a la tutoria del TFG, i la Nerea se sent culpable. La Lydia està molt enfadada amb el Dani per la seva falta de professionalitat i per haver deixat caure la càmera, i amenaça de deixar el TFG. En Ramon cada cop està més fart del

comportament dels seus companys, i expressa per primer cop que està sent l'únic integrant del grup que està fent la feina que li pertoca.

A l'assaig la Matilda demana distància a la Nerea (qui ha anat a intentar parlar amb el Dani) fins que pugui parlar amb el seu fill. El Dani les veu, malinterpreta la situació, i s'enfada encara més, sentint-se traït tant per la seva mare com per la seva tutora. Es nega a parlar amb cap de les dues. La Nerea, intentant destensar la situació, s'excusa dels assajos. Al confessionari, el Ramon cita al Joselito i a la Paula a la mateixa hora, intentant que facin les paus. Això no fa gens de gràcia a cap dels dos, que s'enfaden amb ell. El Joselito li recrimina al Ramon que no respecti les seves decisions i marxa molt emprenyat. La Paula es queda i explica a Ramon que es nega a dir res fins que no rebi una disculpa, farta de sempre ser ella qui demana perdó. La senyora Charo s'apropa i parla seriosament amb el Dani, li demana que perdoni la seva mare, i que intenti entendre-la. Amb un somriure, diu adeu a tothom i marxa abans de l'assaig, ja que ha acabat les seves escenes. La Lydia, sobrepassada per la situació, evita a l'Àlex durant tot l'assaig, avergonyida. Necessita a la seva amiga, però creu que ha destrossat el seu vincle. Comença a entrar en pànic, però no té ningú a qui demanar ajuda. El Dani busca consol en l'Àlex i li explica el que ha passat entre la seva mare i la Nerea. Ella li explica que està preocupada per la seva àvia, que la nota estranya. Veient això, i farta de la poca serietat de la companyia, la Paula renya a Escènikes i a la Matilda, desvelant que l'única raó per la qual el Joselito opta al paper d'Enriqueta és perquè la directora és una covarda.

A la sortida de l'assaig, que s'ha acabat abans després de les declaracions de la Paula, l'Àlex i el Dani es mofen de la situació, i de la serietat amb la qual es prenen la funció alguns dels integrants de la companyia. Es van apropant cada cop més, entre riures, i es fan un petó. De cop l'Àlex rep un missatge i marxa corrents sense donar cap explicació.

Cap. 7

Al teatre, l'endemà, la Matilda fa una crida a tots els integrants. L'Àlex està absent, fet que el Dani nota i comenta. Pàl·lida, anuncia que la senyora Charo ha mort. Ningú s'atreveix a dir res, tenen el cor trencat. La Matilda dubta sobre si és moralment correcte continuar amb la funció sense la difunta i sense l'Àlex.

Tothom es troba consternat i ningú marxa del teatre, tot i haver-se cancel·lat l'assaig. A sorpresa de tothom, és el Lluís qui més insisteix que han d'estrenar. El Dani intenta posar-se en contacte amb l'Àlex, però no ho aconsegueix. La Lydia, d'altra banda, deixa de costat la situació incòmoda que va viure amb l'Àlex i li telefona, molt preocupada. Aquest cop l'Àlex sí que contesta i la Lydia s'excusa per a consolar-la. El Dani presenciac aquesta situació, confós. El Joselito és dels més afectats per la notícia, ja que la seva relació amb la senyora Charo era molt especial. El Ramon s'apropa a parlar amb ell. Es disculpa pel seu comportament i per interferir en la seva disputa amb la Paula i seguidament el consola. El Joselito accepta les disculpes i li diu al Ramon que l'acompanyi. S'apropen a la Paula i el Joselito parla amb ella. Al principi no li surten les paraules, però després comença a disculpar-se i acaben els dos plorant i fent-se una abraçada. Treballen plegats per dur a terme el seu pla de llençar l'obra endavant. Veient els dos amics fer les paus inspira al Ramon. Enganya al Dani i a la Lydia i els tanca al lavabo, dient que no obrirà fins que solucionin els seus problemes. Cansats per les emocions viscudes i replantejant-se, després de la mort de la senyora Charo, la importància de la seva disputa, tots dos es miren. El Dani és el primer a disculpar-se, explicant a la Lydia la situació amb la seva mare i com l'ha afectat. La Lydia, més tímida, li explica el seu problema d'ansietat i, una mica resignada, també el que va passar amb l'Àlex, quan el Dani li pregunta sobre la trucada que acaba de mantenir amb la neta de la Charo. Acaben fent les paus, obren la porta del lavabo i s'abracen amb en Ramon també, decidits a fer el millor TFG possible. En aquell moment, la Paula rep un missatge de confirmació i deixa anar un crit: l'alcaldeessa vindrà a l'estrena. Finalment, tots dos

es posen d'acord en una cosa: la senyora Charo hauria volgut que estrenessin l'obra encara que ella ja no hi sigui.

El Dani busca a la Matilda i quan la troba va directament a abraçar-la. La notícia ha posat en perspectiva les coses per tots dos i fan les paus. Quan surten, veuen a la Nerea esperant a fora del teatre. El Dani s'apropa primer a parlar amb ella i parlen. Es queda mirant seriosament la seva mare. Finalment, amb un somriure tímid demana a la seva mare que s'apropi, els dona el seu vistiplau i marxen tots tres cap a casa, plegats. Només els queda solucionar un problema: que l'Àlex torni a la companyia.

Cap. 8

Al matí de l'estrena tothom menys l'Àlex arriba al teatre per a preparar les llums de la funció. Ningú no sap si al final estrenaran, ja que estan pendants de l'assistència de l'Àlex, però volen estar preparats. El funeral és aquell mateix dia, i la jove no sap si tindrà la força per a pujar a un escenari sense la seva àvia. Els ànims no són els millors, però, tot i això, els actors es vesteixen per a la funció i preparen els decorats. La Nerea demana els seus alumnes que ensenyin el material que tenen gravat al grup, per a recordar a la senyora Charo i recordar-los perquè estan tots allà. Quan surt una imatge de la Charo abraçant els integrants de la companyia, els tres alumnes es miren amb complicitat, sabent el que han de fer.

Els integrants de la companyia, vestits amb el vestuari de la funció, entren al tanatori sorprenent a tothom, en especial a l'Àlex, que seua a primera fila. Destaquen molt, ja que tota la resta d'assistents va de negre. Estan mirant un fotomuntatge de la difunta: fotografies posades i artificials d'esdeveniments familiars. El Dani s'apropa a l'ordinador connectat al projector apartant a un familiar de la Charo i hi insereix una memòria USB. Comença a reproduir-se un vídeo que han muntat amb escenes de la senyora Charo al teatre: rient mentre renya al Joselito, parlant amb la Matilda, ajudant a la Lydia i al Dani amb idees pel documental, assajant el paper de

la senyora Acapulco... i per acabar un vídeo on somriu amb orgull mentre mira a l'Àlex assajar el seu paper. El muntatge mostra a la senyora Charo tal com era, plena de vida, alegria i passió. A l'Àlex li cau una llàgrima, mira als seus companys de la companyia i a la seva família, que no entén res, i s'aixeca. Corre cap als integrants d'Escènikes, i ho té clar: estrenarà amb ells, com hagués volgut la seva àvia. Un cop al teatre, el Joselito cedeix el paper protagonista a la Paula i substitueix a la senyora Charo com a senyora Acapulco. Entre el públic, es troba l'alcalde. Tallem quan s'obre el teló.

És el dia de la presentació del TFG. Al passadís, preparant-se per a entrar, tota la companyia i el grup de TFG, nerviosos. L'Àlex ajuda a la Lydia amb uns exercicis de respiració per calmar els nervis, la Paula i el Joselito parlen animadament amb el Ramon. Els actors van entrant a la sala de presentació. La Nerea seua a la taula del tribunal, comentant satisfeta el procés de creació del documental amb la revisora del treball. Quan entra la Matilda d'espectadora, li pica l'ullet. L'Àlex fa un petó al Dani i entra a la sala i la Lydia, amistosament, es mofa de la cara d'enamorat que té. Els tres amics es miren, fan una respiració junts i somriuen: estan preparats. El Ramon apaga la càmera.

5. 2 Mapa de Trames

Llegenda:

- Trama Treball de Fi de Grau	- Trama Malaltia
- Trama Familiar	- Trama Velles ferides
- Trama Escèniques	- Trama Relació Sorpresa
- Trama Triangle d'amor	- Trama Ansietat
- Trama Relació prohibida	

Escèniques	Cap. 1	Cap. 2	Cap. 3	Cap. 4	Cap.5	Cap. 6	Cap. 7	Cap. 8
Dani Rojas	No sap de què fer el TFG És abandonat pel seu pare Decideix unilateralment fer el TFG sobre la companyia	Coneix a l'Àlex Parla amb la Lydia per a explicar-li per què és tan important per a ell fer el TFG sobre Escèniques	Assegura a l'Àlex que la seva relació amb la Lydia és passada Exigeix que s'eliminin les imatges de la seva mare col·lapsant	Es preocupa molt per la seva mare, qui s'està comportant de manera estranya No fa cas de l'Àlex en tot el dia No fa cas als seus companys de TFG en tot el dia	Deixa de parlar-se amb la Lydia Intenta convèncer al Ramon de fer el TFG ells dos sols Enxampa a la seva mare i a la seva tutora embolicant-se	No assisteix a la tutoria del TFG Es nega a parlar amb la Matilda i la Nerea Es fa un petó amb l'Àlex	És ignorat per l'Àlex Es disculpa a Lydia Fa les paus amb la seva mare	Projecta un vídeo recopilatori de la senyora Charo Aconsegueix acabar el TFG — L'Àlex fa un petó al Dani La Matilda i la Nerea donen ànims al Dani per a la seva presentació

Matilda Rojas	Comença els assajos	Convoca els càstings	Coneix a la Nerea	Passa cada estona lliure que té amb la Nerea	És enxampada pel Dani mentre s'embolica amb la Nerea	Intenta parlar amb el seu fill	Anuncia la mort de la senyora Charo	Decideix que l'única manera ètica de fer la funció és si hi participa l'Àlex
	És abandonada pel seu marit	Intenta fer veure que està bé davant el Dani	No és capaç de controlar l'assaig, col·lapsa i marxa d'hora	De cop, està molt positiva amb la funció	No està atenta als assajos per estar distreta amb el mòbil	Demana a la Nerea distància fins que pugui parlar amb el Dani	Dubta sobre si continuar amb la funció	Assisteix al funeral de la senyora Charo
	Truca desesperada al seu marit	Dona el paper protagonista tant a la Paula com al Joselito		Evita al Dani			Fa les paus amb el Dani, i rep el seu vistiplau	Aconsegueix estrenar la funció
	Descobreix que tancaran el teatre							— A la presentació, saluda a la Nerea picant-li l'ullet Dona ànims al seu fill per a la seva presentació

Àlex Linares	-	S'apunta a Escènikes per la seva àvia Coneix al Dani Fa el càsting, rep el paper de Cura	El Joselito li explica que el Dani i la Lydia eren parella Es troba a la Lydia tenint un atac de pànic, la consola Es passa l'assaig tontejant amb el Dani	Truca a la seva àvia per preguntar per què no ha vingut a l'assaig, però no rep resposta Sense la seva àvia i amb el Dani ocupat, no sap ben bé que fa a la companyia És “rescatada” per la Lydia, qui li fa companyia	Intenta reconciliar al Dani i la Lydia Fa una cobra a la Lydia Acompanya a la seva àvia a casa Li comenta al Ramon que veu que els assajos són un desastre	Consola al Dani Intenta parlar amb la Lydia, aquesta l'evita Fa un petó al Dani Rep un missatge i marxa corrents	No assisteix a l'assaig Ignora al Dani Parla per trucades amb la Lydia	Va al funeral de la seva àvia en comptes del teatre Es commou amb el vídeo, s'adona que la seva àvia hagués volgut que estrenés Estrena la funció — Fa un petó al Dani Al passadís, recorda a la Lydia els exercicis de respiració
---------------------	---	---	---	---	--	--	---	--

Lydia Carreton	No sap sobre que fer el TFG	Critica davant de Nerea la temàtica del TFG	Intenta que no s'escampi més la notícia	Cada cop més molesta amb el Dani pel seu desinterès	Deixa de parlar-se amb el Dani	Evita a l'Àlex	Parla amb l'Àlex per trucades, la consola	Ajuda a crear el vídeo de la senyora Charo
	Es pren, discretament, la seva medicació	Coneix a Àlex	El descontrol li genera un atac de pànic	Es molesta amb el Ramon per arribar tard (i de la mà del Joselito)	Intenta convèncer al Ramon de fer el TFG ells dos sols	Amenaça de deixar el TFG	Explica al Dani que va intentar fer-li un petó a l'Àlex	Aconsegueix acabar el TFG —
	No està convençuda de la proposta del Dani	Després de parlar amb el Dani acaba acceptant el tema i s'hi implica al 100%	Es consolada per l'Àlex	Veu a l'Àlex sola, incòmoda, i li retorna el favor de la setmana anterior	Es llença a fer un petó a l'Àlex, és rebutjada	Comença a entrar en pànic, necessita a l'Àlex, però ja no sap com parlar amb ella	Fa les paus amb el Dani	Al passadís, fa uns exercicis de respiració amb l'Àlex
			Li molesta veure a l'Àlex i al Dani “tontejar”	Es mostra esguerdada amb el Dani				Bromeja sobre la relació entre el Dani i l'Àlex, amistosament

Ramon Torrat	Proposa alguna idea per al TFG, però els seus companys ignoren les seves aportacions	Quan el Joselito li comença a explicar els xafardejos de la companyia, se li acudeix fer els confessionaris	Fent un confessionari amb el Joselito, aquest li agafa la càmera i l'enfoca PER PRIMER COP.	Arriba tard a l'assaig	Intenta parlar de la Paula i el paper protagonista amb el Joselito, aquest s'hi nega	Intenta que el Joselito i la Paula facin les paus citant-los alhora al confessionari, fet que enfada al Joselito	Tanca al Dani i a la Lydia al lavabo fins que facin les paus	Ajuda a crear el vídeo de la senyora Charo
	Comença a gravar-ho tot, per si un cas	És "adoptat" pel Joselito, qui exigeix ser gravat	Frustrat per les constants discussions, desvela que la Lydia i el Dani són exparella "Renya" al Joselito per escampar el secret	Intenta ajudar a la Paula amb el seu projecte, és rebutjat	Es troba enmig de dues persones que no es parlen, no sap què fer Busca refugi en el Joselito, única persona que l'escolta	El Joselito desconfia del Ramon Cada cop més fart del comportament dels seus companys	Es disculpa al Joselito per insistir tant en el fet que faci les paus amb la Paula, expressa que no volia estar enmig d'una altra disputa És perdonat pel Joselito	Aconsegueix acabar el TFG — Veu a la Paula i el Joselito agafats del bracet El Joselito li envia un petó des del públic

Nerea Macià	És assignada com a tutora del TFG	En veure les primeres imatges, es fixa en la Matilda	Assisteix a l'assaig per a supervisar el rodatge	Arriba tard a la reunió, amb cara d'haver dormit poc però contenta	A la reunió veu com les tensions del grup augmenten	Intenta parlar amb el Dani a l'assaig després que aquest no assisteixi a la reunió del TFG	Al final del capítol, parla amb el Dani a la sortida de l'assaig	Fa revisar als seus alumnes el material que tenen gravat
	No en té gaires ganes	Defensa la idea del Dani	Coneix a la Matilda	Es passa la reunió distreta	Intenta pujar els ànims dels estudiants	Pausa la relació amb la Matilda	Va a casa amb la Matilda i el Dani	Assisteix al funeral de la senyora Charo
		Motiva als seus alumnes per a trobar un element extra	Va a prendre un cafè amb la Matilda	Passa cada estona lliure que té amb la Matilda	És enxampada pel Dani mentre s'embolica amb la Matilda	S'excusa dels assajos	—	Seu a la taula del jurat
								És saludada per la Matilda quan li pica l'ullet

Senyora Charo	Comença a assistir als assajos	Convida a l'Àlex a l'assaig	Està molt cansada. Necessita passar l'assaig asseguda	No assisteix a l'assaig	Parla amb el Joselito sobre la seva amistat amb la Paula	Demana al Dani que perdoni a la seva mare	-	Se celebra el seu funeral
	Intenta explicar a la Matilda la seva situació, no ho fa perquè la veu amb massa càrrega ja	Rep el paper de senyora Acapulco	Demana al Joselito que la supleixi aquell dia.	Està, en secret, a una consulta mèdica	Es mareja molt.	Marxa abans de l'assaig perquè ja ha acabat les seves escenes		
	Anuncia que portarà a la seva neta	Intenta animar a la Matilda	Parla amb el Dani sobre el divorci dels seus pares		Marxa d'hora de l'assaig acompanyada de l'Àlex.	Mor		

Joselito Bustillo	Comença a assistir als assajos	Explica els “cotilleos” de la companyia al Ramon	Demana al Ramon que li expliqui “cotilleos”	Arriba a l'assaig de la mà del Ramon	Parla amb la senyora Charo de la seva amistat amb la Paula i els molts anys que porten junts a Escènikes	És citat per Ramon al confessionari i a l'hora que la Paula perquè parlin	Parla amb i perdona a Ramon	Assisteix al funeral de la senyora Charo
	Veu una oportunitat de fer-se amb el paper protagonista	Rep, com la Paula, el paper protagonista a	Enfoca PER PRIMER COP a Ramon	Li diu a la Paula que deixi d'enganxar-se com una lapa a ell		S'enfada amb Ramon	Té clar que la senyora Charo hagués volgut que estrenessin	Cedeix el paper protagonista a la Paula
	Idea amb la Paula un pla per a salvar el teatre: convidar a l'alcalde	Expressa que creu merèixer el paper més que la seva amiga	Escampa el rumor per tota la companyia, sumint-la en el caos		Es nega a parlar amb la Paula, tot i la insistència del Ramon, el fa servir de missatger		S'apropa a Paula, treballen plegats per a dur a terme el seu pla	Estrena la funció fent el paper de la difunta — Entra a la presentació agafat del braçet amb la Paula
			Supleix a la senyora Charo		Consola a Ramon			Envia un petó al Ramon des del públic

Paula Tejada	Comença a assistir als assajos	Rep, com el Joselito, el paper protagonista	Va treballant en el seu pla. Intenta involucrar al Joselito, però sembla estar ocupat amb altres coses	Acusa el Joselito, davant de Ramon, d'estar amb ell només per interès	Es nega a parlar amb el Joselito, fa servir al Ramon de missatger	És citat per Ramon al confessionar i a l'hora que el Joselito perquè parlin	Té clar que la senyora Charo hagués volgut que estrenessin	Assisteix al funeral de la senyora Charo
	Veu una oportunitat de fer-se amb el paper protagonista	És ferida pel Joselito quan aquest no es pren el seu talent seriosament	És l'única que es pren seriosament l'assaig	La Matilda li confessa que vol que ella sigui l'Enriqueta, però que no pot despertar la ira del Joselito.	Se sent molt sola als assajos. S'adona que no coneix realment als altres integrants.	Es nega a dir res fins que no rebí una disculpa, farta de sempre ser ella la que demana perdó	Treballa amb el Joselito en el seu pla per a salvar el teatre	Estrena la funció fent el paper protagonista — Entra a la presentació agafada del bracet amb el Joselito
	Idea amb el Joselito un pla per a salvar el teatre: convidar a l'alcaldeessa		S'enfada amb el Joselito. Ha estat l'última a saber el rumor			Farta de la poca serietat de la companyia, renya als seus integrants i a la Matilda		

6. Guió del Primer Capítol

ESC 1. INT. DESPATX - DIA

S'encén la càmera, però el pla està desenfocat. La imatge es belluga, com si algú tingués el dispositiu a les mans. A poc a poc la imatge es va enfocant. Veiem a DANI (21) i a LYDIA (21) asseguts al despatx de la seva tutora de TFG, la NEREA (53), que està dempeus, arrepenjada del seu escriptori. Cap d'ells sembla voler estar allà.

DANI

(Mirant a càmera)

Cal que gravis això?

NEREA

Nois, va. Idees.

La NEREA mira als seus alumnes. Ningú diu res.

Ramon

Jo havia pensat a seguir a una
activist-

DANI

(Interromp a Ramon.)

Jo encara penso que es pot fer sobre
la meva mare.

LYDIA

I dale. Que no, quina cutrada. Com si
calguessin més documentals sobre familiars.

DANI

Proposa tu alguna cosa, doncs!

La LYDIA vol contestar, però no se li acut res. La NEREA sospira i mira el rellotge de la paret.

NEREA

Mireu, no vull angoixar-vos, però
teniu aproximadament tres mesos per a
l'entrega.

DANI

Amb la meva mare ho tenim tot donat.

LYDIA

Ja sé que tu l'únic que vols és
treure-t'ho de sobre, però jo vull
més a la vida.

NEREA

A veure, estem parlant d'un TFG. No
pretengueu canviar el món tampoc.

DANI

Vots a favor de "Matilda Rojas: Una
dona singular"?

La mà de DANI surt disparada cap amunt i mira a Ramon, qui sospira darrere la càmera, resignat. El DANI aixeca a po a poc la mirada, i somriu, satisfet. Mira expectant a la LYDIA, qui deixa anar un so gutural i aixeca lleugerament la mà.

ESC 2. EXT. INSTITUT - DIA

Davant la façana de l'institut del barri està la MATILDA (52).

MATILDA

Aquí estic bé?

DANI

Cap a la dreta!

La MATILDA es mou cap a l'esquerra. La LYDIA sacseja el cap.

ESC 3. INT. INSTITUT - DIA

Ens trobem a l'interior de l'institut, a una aula. La MATILDA seu a una cadira.

MATILDA

Bon dia! Em dic Matilda Rojas i soc professora de matemàtiques aquí, a l'institut La Glorieta, des de fa vuit anys.

Seqüència de plans a l'institut. La MATILDA es fa un cafè a la sala de professors, en pren un glop i es crema la llengua.

MATILDA (V.O.)

Sempre he viscut a aquí al barri. De fet de joveneta vaig estudiar aquí mateix!

La MATILDA està fent classe, però no fa cas dels alumnes, que parlen lliurement entre ells. Està completament concentrada en el seu ordinador portàtil. S'enfoca a la pantalla: està fent un poster en el qual es llegeix "Casting! Vine a formar part d'Escènikes."

Al passadís, la MATILDA mira a càmera amb la mirada perduda i un petit somriure.

MATILDA

També dirigeixo la companyia de teatre del barri, Escènikes. És un gran projecte ja veureu, estic preparant els assajos i estic pensant que puc...

DANI (O.S.)

(Interromp a la MATILDA)

Mama...

MATILDA

Sí, sí, em centro.

(Falsament entusiasmada.)

L'institut! On m'hi passo tot el dia!

La MATILDA passeja pel passadís. Un alumne li llança una bola de paper al cap. Quan es gira per veure qui ha estat, s'entrebanca amb una corda que dos alumnes aguanten a cada banda del passadís, i cau.

MATILDA (V.O.)

Si m'agrada la meva feina?

Tornem a l'aula. La MATILDA mira a càmera, en silenci, amb un somriure forçat.

ESC 4. EXT. CARRER DEL DANI - DIA

La MATILDA camina pel seu carrer, buscant les claus a la bossa.

MATILDA

Doncs aquí visc! Tot i que el meu marit diu que passo més temps al centre cívic que a casa.

(Es gira per mirar als estudiants.)

Hi haureu de venir un dia a rodar! Estem a punt de començar els assajos.

Quan la MATILDA està a punt de posar les claus al pany de la porta, aquesta s'obre i surt el JAUME (54), suat i carregant una maleta, una bossa esportiva tan plena de roba que no tanca i una paella. Quan veu a la MATILDA i al DANI es queda uns segons congelat.

DANI

Papa?

JAUME

Vaig a comprar llet.

El JAUME passa ràpidament pel costat de la seva dona i el seu fill, que estan immòbils. S'apropa a una moto en marxa pilotada per una dona i puja al seient del darrere amb dificultats. La moto arranca i marxa carrer amunt.

ESC 5 INT. CASA DEL DANI - DIA

La MATILDA està de peus davant la taula del menjador, i agafa uns papers que hi troba a sobre per llegir-los. El DANI s'apropa a ella per a llegir-los també. Cap dels dos es mou.

El Ramon fa zoom als documents que estan a les mans de la MATILDA, en els quals s'hi llegeix "Sol·licitud de divorci".

Silenci. La LYDIA gargamelleja.

LYDIA

Això es posa interessant...

El DANI es gira de cop, s'apropa al Ramon, li agafa la càmera i l'apaga.

ESC 6. EXT/INT. CENTRE CÍVIC, ESCENARI - DIA

És l'endemà. La MATILDA, el DANI, la LYDIA i el Ramon estan al teatre del centre cívic preparant el primer assaig del nou musical de la companyia. La MATILDA passeja amunt i avall, mentre fa trucades telefòniques.

MATILDA

(Enfadada.)

Ets una rata. No tornis a passar per casa mai més,
em sents! Mai més!

Penja el telèfon, i ràpidament torna a trucar. No rep resposta, deixa un altre missatge.

MATILDA

(Trista.)

Amor... no puc viure sense tu, truca'm, digue'm algo,
siusplau...

La MATILDA comença a somicar i s'acaba el temps per a deixar un missatge. Respira, es recomposa, i torna a trucar. No rep resposta, deixa un altre missatge.

MATILDA

(Fingint desinterès.)

Ei, Jaume! Com va tot? Res, que em preguntava si
tenies pensat tornar a casa en algun moment.

Penja el telèfon, i comença a escriure missatges.
Entra la SENYORA CHARO.

SENYORA CHARO

Matilda, estimada, quina alegria!

La MATILDA saluda amb el cap, ràpidament, i torna als missatges. La SENYORA CHARO se li apropa.

SENYORA CHARO

Maca, que tens un minutet? Que et volia comentar-

MATILDA

No és un bon moment, Charo.

La SENYORA CHARO aixeca les mans en senyal de rendir-se. Es gira, i veu al DANI. S'hi apropa emocionada i li agafa les galtes.

SENYORA CHARO

Pero bueno! Què fas tu per aquí? Com has crescut, nano! Si t'has convertit en tot un home.

DANI

Bon dia, senyora Charo. Com està?

La SENYORA CHARO clava un clatellot al DANI.

SENYORA CHARO

Ja podries haver vingut fa anys, amb la il·lusió que li feia a la teva mare compartir això amb tu. Hay que ver...

La SENYORA CHARO es dirigeix a la seva cadira esbufegant. Quan veu a Ramon, però, para uns segons i el mira de dalt a baix. Fa un somriure entremaliat i continua el seu camí. La LYDIA mira al Ramon i arronsa les espatlles.

En aquell moment, se sent a algú que des de la porta tus, exigint atenció. El Ramon enfoca la càmera a la porta, on estan JOSELITO i PAULA, esperant.

JOSELITO

Acció!

La PAULA pitja el botó play del seu mòbil i comença a sonar música. El JOSELITO avança pel passadís fins a l'escenari com si es tractés d'una passarel·la, saludant a un públic inexistent com si fos la reina d'Anglaterra. Al darrere, seguint-lo, la PAULA va llançant pètals de flors sobre el seu amic. Quan el JOSELITO veu que la SENYORA CHARO ja ha arribat, però, deixa anar un crit i s'hi apropa corrents a fer-li una abraçada. La PAULA l'imita. Tots tres fan una salutació secreta coreografiada.

El Ramon es gira lleugerament amb la càmera i de cop es troba a les BESSONES PESCADOR, dues germanes a les quals ningú no sap ben bé distingir tot i formar part de la companyia des de fa anys, assegudes a les seves cadires mirant-lo fixament, i salta de l'ensurt.

MARTINA

(Empenyent al LLUÍS per a passar.)

O entres o surts.

La MARTINA entra amb un caminar decidit. Porta un termos amb te i ulleres de sol posades. El LLUÍS va darrere, tímidament,

vestit amb roba esportiva i carregant una bossa de gimnàs. Porta sabates de futbol. La MARTINA va directa cap al DANI. Es treu la jaqueta i la llança als braços de la LYDIA, a qui no li queda altra opció que caçar-la.

MARTINA

(Estenent-li la mà al DANI.)

Martina Pujol. Actriu, model, cantant. On vols que em posi?

MATILDA

(Guardant, per primer cop, el mòbil.)

Martina! Que bé que hakis pogut fer-nos un foradet!

La MATILDA l'abraça efusivament, però la MARTINA no li retorna.

MATILDA

Ara que hi ets tu ja podem començar.

ESC 7. INT. CENTRE CÍVIC, ESCENARI - DIA

Els integrants de la companyia estan repartits per l'escenari, de peus, i tots tenen els ulls tancats. Es balancegen lleugerament, d'un costat a l'altre. Sona, de fons, música zen.

El DANI i la LYDIA miren l'escena arrepenjats d'una paret, també amunt l'escenari.

MATILDA

...i la bola d'energia va pujant, a poc a poc, per les vostres cames, i el vostre cos està cada cop més despert...

El LLUÍS obre lleugerament un ull i, confós, mira al voltant de la sala. Fa contacte visual amb la càmera, i tanca ràpidament l'ull.

MATILDA (CONT'D)

...preneu consciència de la vostra respiració. No la intenteu controlar, senzillament coneixeu-la. Com inhaleu, cap a on envieu l'aire, com exha-

Sona, molt fort, una alarma d'un rellotge. Tothom obre els ulls. La LYDIA, angoixada, intenta apagar-la, però no troba la manera de fer-ho.

LYDIA

Merda, perdó, perdó, és meva, perdó.

Aconsegueix apagar l'alarma. La MATILDA es torna a posicionar, gargamelleja, i tanca els ulls. Els actors la imiten.

MATILDA

Agafem aire, lentament. Deixem que ompli cada racó dels nostres pulmons.

La LYDIA baixa de l'escenari de manera discreta, però cada moviment que fa genera molt soroll. Rebusca a la seva bossa i en treu un blíster de pastilles, i s'empassa una.

MATILDA (CONT'D)

Com és l'aire? És fred, és càlid?

La LYDIA s'adona que el Ramon l'està gravant a ella. Quan mira a la càmera, el Ramon la mou ràpidament per a enfocar a l'escenari de nou.

ESC 8. INT. CENTRE CÍVIC, ESCENARI - DIA

Tots els actors són sobre l'escenari, fent moviments bruscos i poc coordinats. La MATILDA va caminant entre ells.

MATILDA

(Cridant.)

SOU FOC! SOU FOC! SENTIU-HO!

(Xiuxiuejant.)

Ara sou aire... fluïu...

Els actors tenen diferents ritmes de reacció, alguns tarden més a fer el canvi. La MARTINA està extremadament concentrada, i s'ho pren molt seriosament. El JOSELITO fa voguing a diferents velocitats. Les bessones, tot i tenir els ulls tancats, es mouen idènticament. La SENYORA CHARO fa l'exercici asseguda, movent només els braços.

El DANI i la LYDIA es miren, estupefactes. Se sent un cop sec.

La PAULA, després d'intentar fer una pirueta voladora, cau a terra estrepitosament.

MATILDA

I això, nois, és el que passa quan no sou aire. Des de quan l'aire té massa, Paula? Des de quan cau?

La PAULA s'aixeca amb l'ajuda de JOSELITO, qui intenta no riure.

MATILDA (CONT'D)

Si això ha de funcionar us ho heu de prendre de debò. Heu de ser mal·leables. Si jo dic que sou aire, us desfeu de la vostra forma corpòria i sou aire. Us heu d'entregar al 100% a l'ar-

Sona el mòbil de MATILDA, qui deixa caure el que estava fent per contestar a la trucada.

MATILDA

(Marxant de l'escenari.)

Martina! Has estat increïble, com sempre.

(Agafa el telèfon.)

Jaume? Ets tu?

ESC 9. INT. CENTRE CÍVIC, PASSADÍS - DIA

El Ramon ha seguit a la MATILDA al passadís, i la grava mantenint certa distància. La veiem de perfil, en silenci, amb una expressió facial difícil d'analitzar. Està molt atenta al que li diuen per telèfon.

MATILDA

Bé, d'acord. Gràcies per avisar. Adeu.

La MATILDA penja el telèfon, i es queda quieta, de peus, mirant al no-res.

ESC 10. INT. CENTRE CÍVIC, ESCENARI - DIA

La breu absència de la MATILDA ha esdevingut en un caos absolut sobre l'escenari. Tota la concentració que havia anat construint s'ha esfumat en qüestió de segons. La MARTINA seu a una cadira, descalça. Les BESSONES PESCADOR li fan cada una a un peu, un massatge. Espetega els dits i assenyala al LLUÍS.

MARTINA

Aigua. Estic TAN cansada. Porto tota la setmana de *shootings*.

A la seva esquena, la PAULA i el JOSELITO, que la imiten de forma burlesca. La SENYORA CHARO seu a prop, rient mentre fa mitja. A l'altra punta de l'escenari, els estudiants de TFG.

DANI

Creus que ha marxat per sempre? Vull dir, faria això? Abandonar-nos?

LYDIA

Pots fer el favor de callar? Estem rodant.

Entra la MATILDA.

MATILDA

Silenci, si us plau!

Tothom continua xerrant.

MATILDA

Nois, de veritat, silenci! Si volem poder estrenar a l'abril ens hem de posar les piles!

PAULA

Estrenem al juny, Matilda.

MATILDA

Canvi de plans, ara estrenem a l'abril. Va, col·loqueu-vos!

Cap dels actors es col·loca.

MATILDA

(Expectant.)

Què?

JOSELITO

No tenim temps per a estrenar a l'abril.

SENYORA CHARO

Si, no creus que és una mica just?

Tots els membres de la companyia es posen a parlar entre ells, d'acord amb el que diuen el JOSELITO i la SENYORA CHARO. El caos s'intensifica, cada rèplica dita amb més intensitat que l'anterior.

MARTINA

Jo a l'abril tinc un rodatge.

JOSELITO

No és millor que mantinguem l'estrena al juny?

PAULA

Hem de poder assajar bé les coreografies!

El DANI veu que la MATILDA està arribant al límit de la seva paciència i s'hi apropa per a veure com està, però aquesta comença a parlar abans que hi arribi.

MATILDA

(Alçant la veu. Intenta somriure, com si tot estigués bé, però és evident que no és així.)

Al juny no podrem estrenar perquè al juny el centre estarà enderrocat!

De cop, es fa un silenci absolut.

MATILDA

Tanquem els ulls. Sou aigu-

La MARTINA baixa de l'escenari i comença a recollir les seves coses.

MATILDA

Martina? On vas?

MARTINA

No penso perdre més el temps aquí.

La MARTINA seu a una butaca i intenta posar-se les botes, però li costa ficar-hi el peu. La MATILDA baixa de l'escenari i es posa davant seu.

MATILDA

Martina, no ens pots deixar, ets la única persona amb talent que tenim.

El Ramon fa zoom en les cares de la resta de la companyia. El JOSELITO està exageradament ofès, la PAULA sembla estar genuïnament ferida, les BESSONES PESCADOR miren directament a càmera. El LLUÍS es mossega les ungles.

La MARTINA té dificultat per a pujar la cremallera de la bota.

MARTINA

No hi ha serietat, no hi ha pla de futur i ni tan sols estic podent fer *networking*. Estic aquí perquè em vas demanar el favor i la meva mare et te carinyo, però fins aquí. Això és un despropòsit. I tu...

(S'aixeca de la butaca i es penja la bossa.

Mira directa a la MATILDA.)

Ets una merda de directora.

La MARTINA surt de la sala i dona un cop de porta.

JOSELITO

(Aplaudint, primer a poc a poc i després amb més efusivitat. Burlesc.)

Bravo! Un goya!

En veure que ni tan sols la PAULA el segueix, para. La MATILDA sembla estar a punt de desmaiar-se. Ningú reacciona, estan en xoc. La PAULA i el JOSELITO intercanvien una mirada còmplice. La SENYORA CHARO s'apropa a la MATILDA visiblement commocionada, aquesta mou els llavis però les paraules sembla que se li han encallat. La SENYORA CHARO la mira amb una lluentor de tristesa als ulls.

SENYORA CHARO

Ho sé carinyo, ho sé...

ESC 11. INT. CENTRE CÍVIC, ESCENARI - DIA

La MATILDA està estirada al terra de l'escenari, amb els peus elevats a una cadira. Al costat, asseguda a una cadira, la SENYORA CHARO, que la vent a amb un guió. El JOSELITO i la PAULA xiuxiuegen a un racó, fins que s'apropen a la directora.

PAULA

Hem tingut una idea brillant per a salvar el centre.

El JOSELITO i la PAULA no poden contenir l'emoció. La MATILDA mira el sostre.

PAULA

Si convidem a l'alcaldeessa i veu lo increïble que és la companyia-

JOSELITO

I lo increïble que estaré fent d'Enriqueta ara que la Martina no hi és-

PAULA

(Interromp a JOSELITO.)

Bé! O lo increïble que estarà qualsevol de nosaltres fent d'Enriqueta!

La MATILDA els interromp. El JOSELITO es queda mirant a la PAULA.

MATILDA

No val la pena estrenar.

La SENYORA CHARO deixa de ventar a la MATILDA.

MATILDA

Res d'això té sentit.

PAULA

Però-

MATILDA

(La torna a interrompre.)

No tenim protagonista.

El JOSELITO gargamelleja.

MATILDA (CONT'D)

No tenim temps. Aviat no tindrem ni escenari.

El més intel·ligent que podem fer ara mateix...

La MATILDA s'incorpora.

MATILDA (CONT'D)

És plegar abans de fer el ridícul.

Silenci. Després d'uns segons, caos.

JOSELITO

(Indignat.)

Com que plegar?

SENYORA CHARO

Matilda, no ho voldràs dir de veres...

PAULA

Com ens pots estar dient això?

BESSONES PESCADORS

(Simultàniament.)

Volem estrenar.

JOSELITO

Porto tota la vida esperant que marxi la Martina per a tenir una oportunitat.

SENYORA CHARO

Va, Matilda. No podem no fer la nostra última funció.

La MATILDA mira al no-res, completament desmotivada. Enmig del caos, la LYDIA somriu.

LYDIA (xiuxiuejant)

Això es posa interessant...

El LLUÍS, aprofitant que ningú l'està mirant, comença a baixar de puntetes les escales de l'escenari. El DANI observa a la seva mare.

JOSELITO

De veritat que no em puc creure que m'estiguis fent això, Matilda...

PAULA

Jo crec què...

BESSONES PESCADOR

(Indignades. Interrompen a PAULA)

Nosaltres ja hem convidat a la tieta Berta a l'estrena. No pot canviar el...

JOSELITO (CONT'D)

(Interromp a les BESSONES)

És l'oportunitat de la meva vida. Si tan sols escoltessis el que...

PAULA

(Interromp a JOSELITO)

És una oportunitat per TOTS per demostrar...

JOSELITO (CONT'D)

(Interromp a PAULA)

Estaràs tallant el progrés de la meva carrera amb aquesta decisió, no podré...

MATILDA

(Torna a interrompre a JOSELITO)

Deixeu-ho nois. A la vida arriba un punt en què has d'acceptar que ets una perdedora. No ho podem amagar més, s'ha acabat. Escèniques acaba aquí.

Silenci. Els actors es desanimen.

LYDIA

Bé! Quina pena! Nosaltres anem marxant, doncs, que tenim un TFG per fer! Matilda, ens veiem demà a l'institut?

La LYDIA comença a baixar les escales. Ramon dubta una mica, però la segueix. Els actors miren expectants a MATILDA, però en veure que no es mou ni reacciona, comencen a mobilitzar-se també.

PAULA

Increïble... Això és una bogeria...

JOSELITO

Quin ridícul, així ens va...

LLUÍS

I jo canviant el futbol per això...

SENYORA CHARO

(*Trista i decebuda*)

Sap greu després de tants anys...

El DANI i la MATILDA són els únics que queden damunt l'escenari, mentre tothom recull. El DANI mira primer als actors, i després a la MATILDA.

Se sent com s'obre la porta, empesa per la LYDIA. El DANI la frena abans que pugui sortir.

DANI

No podeu marxar!

Tothom frena el que estava fent, i mira a DANI, a qui li entra timidesa quan té l'atenció de tothom sobre seu.

DANI (CONT'D)

No podeu marxar perquè...

El DANI mira a la MATILDA, que l'observa expectant.

DANI (CONT'D)

Perquè farem un documental sobre vosaltres!

LYDIA

Que farem qu-

Tall brusc als crèdits. Fi del capítol 1.

7. Estil

7. 1 Plantejament artístic

L'objectiu d'*Escènikes* és visibilitzar la importància del teatre amateur, sobretot en centres cívics. Espais on es fomenta la cohesió social i els joves poden acudir i interactuar, establir connexions socials, enfortint els lligams comunitaris i promoure la inclusió social, ajudant al desenvolupament de les comunitats locals. A més, també són un lloc de promoció a la cultura, com ara el teatre (com és el cas de la nostra sèrie), però també d'activitats musicals, concerts... Llocs on els joves poden expressar-se artísticament independentment de les seves situacions personals en un espai segur i acollidor. També volem mostrar com és la vida d'uns estudiants que estan fent el TFG, les seves preocupacions, situacions que poden viure arran d'aquest, etc. Busquem que l'espectador s'identifiqui amb els diferents personatges i les seves vivències. Per això, volem plantejar un estil senzill, fàcil d'entendre i directe. Ho farem a través d'un mockumentary, que tindrà com a gènere principal la comèdia, en el qual també tractarem temes més seriosos, però sempre amb un to lleuger. El plantejament artístic principal és l'ús de la càmera com a personatge, tota la informació que rebem és a través de la visió del protagonista que grava en cada moment. Durant quasi tota la sèrie aquest operador de càmera és el Ramon, però hi ha determinats moments en què altres personatges agafen la càmera i podem veure les situacions a través dels seus "ulls".

7.2 Efectes que volem provocar

Al *mockumentary* podem trobar diversos tipus de personatges amb diferents problemes i rerefons. Tots s'han dissenyat perquè el públic se senti representat amb ells. Ja sigui amb la senyora Charo i la seva relació amb la seva neta, amb l'estrès que sofreixen el Dani, el Ramon i la Lydia pel TFG o amb la rivalitat entre amics com és el cas d'en Joselito i la Paula. La creació dels personatges no sols els hem fet

perquè siguin de fàcil empatia, sinó que també els hem creat per a despertar emocions com la diversió, la tristesa o la felicitat en l'audiència.

Principalment, però, volem crear un producte en què tots aquells artistes amateurs, actors i actrius, estudiants d'audiovisuals i integrants de companyies de barri es vegin reflectits, representats i vistos. Volem que *Escènikes* sembli un documental real, tot i el seu to humorístic i paròdic, i que desperti un respecte, admiració i valorització dels centres cívics i els col·lectius de barri i la feina social essencial que duen a terme.

7.3 Estil audiovisual

DOP:

Volem utilitzar diverses tècniques de gravació, principalment la tècnica de càmera en mà per a accentuar el nostre enfocament de què la càmera és un personatge més. També es gravarà amb estabilitzador en determinades escenes on hi hagi molt de moviment per a obtenir preses estables i suaus i l'espectador pugui apreciar bé el que passa a la seva pantalla.

Pel que fa als tipus d'enquadraments, per a escenes al teatre, a la universitat o en les quals surten diversos personatges, utilitzarem enquadraments oberts, i per a escenes més íntimes seran plans més tancats. El confessionari es gravarà amb plans tancats, mostrant als protagonistes de pit cap amunt.

Farem un ús freqüent del zoom, per a crear dramatisme i també com a recurs humorístic. La intenció de la sèrie és que faci la sensació que està realment gravada per un estudiant, de forma matussera. L'enfocament, o falta d'aquest, també ajudarà a transmetre aquesta sensació.

SO:

Treballarem amb un enfocament de so naturalista que busqui representar la realitat del que s'està veient a la sèrie, com si fos un documental real. Volem conservar el pla sonor real de cada escena sempre que sigui possible.

S'utilitzarà també música en postproducció en determinades escenes, per a potenciar les emocions que volem transmetre. També associarem el que escolta cada personatge amb la seva personalitat. Per exemple, el Dani té una personalitat més reivindicativa, busca visibilitzar les arts menys valorades com ara el teatre. Això el porta a escoltar gèneres com el *punk* o l'*indie*.

Pel que fa a la banda sonora, tenim la intenció d'utilitzar la música artistes locals, catalans i barcelonins, de diversos gèneres com el pop, el rock o l'*indie*.

7.4 Estil actoral

La direcció més important per als actors d'*Escèniques* és, sense dubte, la naturalitat. Per a generar aquesta sensació de visionament d'un documental és essencial que els personatges siguin versemblants. El públic ha de creure que els nostres protagonistes són persones reals, individus amb els quals podrien conviure. Tot i estar, amb una finalitat narrativa i humorística, exagerats, els personatges han de resultar creïbles i realistes. El públic s'ha de poder identificar amb ells, o reconèixer-ne un conegut, company o amic. En estar fent un retrat d'una companyia de teatre confiem en el fet que gran part de l'elenc d'actors que se seleccioni per al rodatge de la sèrie conegui de primera mà l'ambient, que hi hagi tingut alguna experiència, ja que sovint els actors especialitzats en l'audiovisual comencen la seva carrera en interpretació damunt els escenaris en espais de barri o comunitaris.

7.5 Moodboard i Branding

Com ja s'ha esmentat, l'objectiu estètic d'*Escènikes* és el realisme. El moodboard, per tant, busca reflectir acuradament la identitat dels teatres dels centres cívics de Barcelona, la seva il·luminació i, mitjançant la manca d'elements decoratius amb un propòsit estètic sobre l'escenari, aquest baix pressupost amb el qual acostumen a conviure.

Figura 7.5.1: Proposta de *Moodboard* d'*Escènikes*

Pel que fa al branding, proposem la següent identitat de marca, logotip, paleta de colors i tipografies. El logotip, tant respecte al seu disseny com al seu color, el groc, és una al·lusió als focus de llum presents tant als escenaris com a les produccions audiovisuals. El groc seleccionat també fa referència al color dels subratlladors amb els quals es marquen els guions dels actors. El blau se selecciona per a oferir

contrast, sent aquest el color complementari del groc. Amb la tipografia principal volem transmetre dinamisme, eclecticisme i inestabilitat, tres característiques pròpies d'*Escènikes*, tant la sèrie com la companyia fictícia.

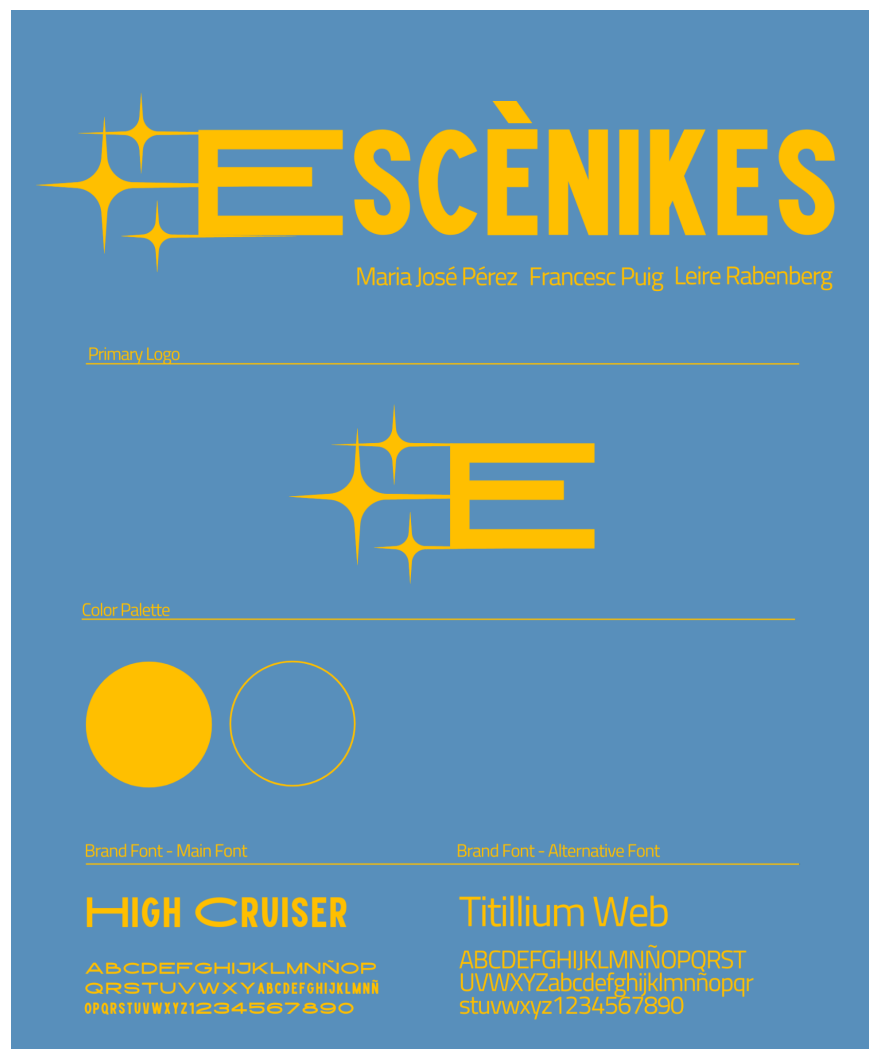

Figura 7.5.2: Proposta de branding d'*Escènikes*

7.6 Benchmarking

Per a fer el benchmarking hem volgut diferenciar en tres categories principals: sèries catalanes/autonòmiques amb una temàtica o target similar, sèries internacionals amb una temàtica similar i sèries semblants pel que fa a la filmació:

1. Autonòmiques:

“Bojos per Molière” (2023) → Teatre i joves. En aquesta sèrie situada a la Barcelona postolímpica, un grup de joves comencen a estudiar Art Dramàtic a l’Institut del Teatre de Barcelona. Similarment, a *Escèniques* els nostres protagonistes són joves que s’endinsen al món del teatre. La diferència és que *Escèniques* succeeix en un teatre de barri, no en un centre professional com és l’Institut del Teatre. És un ambient molt més proper al que pot viure l’espectador.

“El crac” (2014) → Teatre i comèdia. És una comèdia que gira al voltant de la producció d’una obra de teatre, i com el protagonista vol fer tot el possible per aconseguir el paper principal. En la nostra sèrie dos dels personatges, la Paula i el Joselito, tenen una trama semblant, competint entre ells per a obtenir el paper principal. Però la diferència és que la nostra sèrie no se centra en l'aspecte competitiu sinó que vol visibilitzar el treball en grup per aconseguir un objectiu comú.

“Jo mai mai” (2024) → Joves. És una sèrie centrada en l’adolescència, l’amor, el desenvolupament personal, etc. Aquests són temes que tractem a la nostra sèrie. La diferència amb *Escèniques* és que el tema principal no és el drama adolescent, sinó la reivindicació de la cultura.

"Les de l'hoquei" (2019) → Joves, passió, salvar una comunitat. En aquesta sèrie, unes joves jugadores d'hoquei lluiten per a evitar la desbandada de la secció femenina del seu club. A *Escèniques* els protagonistes lluiten per a evitar la desaparició del teatre del seu barri, reivindicant la seva passió. A diferència de *Les de l'hoquei*, *Escèniques* utilitza molt més el recurs de la comèdia per explicar la història. A més són dos entorns molt diferents el teatre i el món de l'esport, per tant, el públic que pot estar interessat també serà diferent.

"Patates rosses" (2019) → Mockumentary, comèdia, comunicació audiovisual. Aquesta websèrie és un mockumentary sobre la creació d'una pel·lícula eròtica i les dificultats que troben els autors del projecte, un grup de joves que busquen fer-se un nom en el món audiovisual a Catalunya. Escènikes és també un mockumentary on els protagonistes són joves que volen fer el making of del procés de preparació de l'estrena d'una obra de teatre. Les dues històries es narren, principalment, a través de l'humor. Mentre que Patates Rosses parla del món del cinema, Escènikes se centra a donar visibilitat al món del teatre amateur, les seves dificultats amb els pressupostos, els espais, etc.

2. Internacionals:

"High School Musical: The Musical: The Series" (2019) → Joves, teatre, relacions interpersonals. És una sèrie on els protagonistes es preparen per a fer l'estrena d'una obra de teatre del seu institut, mentre gestionen les seves relacions interpersonals. A la nostra sèrie els personatges es preparen per a l'estrena de la producció, i alhora descobreixen i creen vincles personals entre ells, tant al teatre com fora d'ell. És una sèrie molt americanitzada, amb *Escènikes* el que volem és transmetre realisme, específicament el realisme del teatre amateur català.

"Glee" (2009) → Joves i comèdia. Aquesta sèrie és una comèdia nord-americana que segueix la vida dels integrants del cor de l'institut. La clau d'humor que utilitzen a la narració és molt similar a la qual fem servir a *Escènikes*. La diferència pel que fa a la trama és com es desenvolupa la història. A *Glee* cada capítol pot arribar a ser vist de manera individual, i que s'entengui. En canvi, *Escènikes* és una narració lineal en la qual s'han de veure els episodis seguits per entendre el que està passant.

3. Pel que fa a la filmació:

“The Office” (2005) → És un *mockumentary* nord-americà que en l'àmbit de filmació s'assembla al que volem fer. Com a *Escèniques*, la càmera és un personatge més que s'encarrega de documentar tot el que succeeix a l'oficina. Utilitza el zoom per a crear efectes còmics. En el nostre cas, a diferència d'aquesta sèrie, la filmació en primera persona la fa un personatge amb trama.

“Paquita Salas” (2016) → Aquesta sèrie de comèdia espanyola segueix la vida de la millor representant d'actors dels anys 90. Utilitza el format de confessionalari, en el qual els personatges parlen directament a càmera per a expressar els seus sentiments i donar les seves opinions. Una de les principals característiques d'*Escèniques* és que utilitza el confessionalari per a afegir informació a les trames i donar dinamisme als capítols. La diferència és que en el nostre confessionalari els personatges que parlen a càmera interactuen amb qui grava, un recurs que ens ajuda a accentuar aquesta sensació de documental real.

“What We Do in The Shadows” (2019) → La sèrie és un *mockumentary* de comèdia nord-americà que narra la vida nocturna de dos vampirs que viuen a Staten Island. Utilitza el zoom com a recurs dramàtic i humorístic. La intenció d'*Escèniques*, a diferència de *What We Do in The Shadows*, és semblar el més realista possible. Que qui la miri tingui la sensació d'estar mirant un documental real.

8. Personatges

8.1 Protagonistes

Dani Rojas

Trajectòria:

Director del documental. Estudiant d'últim curs de Comunicació Audiovisual. Els últims anys han estat durs per a ell: la carrera no era el que esperava, cada cop hi ha un ambient més tens a casa entre els seus pares i no té ni idea de què vol fer amb el seu futur. Està, en poques paraules, desil·lusionat amb la vida, amb poques ganes de fer coses. Sempre ha tingut una relació molt propera amb la seva mare, qui sempre ha estat la seva roca, el seu major suport. Últimament, però, està notat que potser ara és la Matilda qui necessita la seva ajuda. L'única cosa que el mou és evitar que la seva mare s'enfonsi per complet.

Què vol? Fer el seu documental, deixar constància de la importància de la cultura als barris i a la vida dels seus veïns.

Què necessita? Amor, i que la seva mare torni a estar present.

Perfil Físic:

Home de 21 anys d'estatura mitjana i complexió prima. Cabells marrons curts, ulls marrons. Una persona molt normativa, res del seu físic crida l'atenció.

Perfil Social:

Creu saber-ho tot i tenir més coneixement que els seus companys de classe, tot i fer campana sovint i seure al fons de l'aula i no fer gaire cas els dies que sí que va a la facultat. És de les poques persones del seu curs que prefereix el documental a la ficció, raó per la qual s'ha ajuntat amb el Ramon i la Lydia per a fer el TFG.

Perfil Psicològic:

Els últims quatre anys la seva vida ha anat desfent-se, a poc a poc. La carrera no és el que ell esperava que fos, se sent profundament insatisfet amb els seus estudis. A més, no ha aconseguit connectar gaire amb els seus companys. De cara al món sembla que aquest fet no l'afecta, que té una gran confiança en ell mateix i que és altament independent, però la veritat és que se sent sol. Creu que ha malgastat els seus anys universitaris, i es deprimeix cada cop que veu als seus companys de classe penjar a les xarxes socials els projectes amb els quals s'involucren. A casa les coses tampoc han estat anant rodades, i sent que ha perdut l'estabilitat que oferien els seus pares, especialment el pilar que era per a ell la seva mare. Sent que no pot recolzar-se en ella perquè ella mateixa està passant per un moment complicat i inestable, i que qualsevol càrrega extra podria ser massa. Tot i això, necessita ajuda i amor, i no sap on trobar-lo.

Proposta d'Intèrpret:

Adrià Salazar, actor. Destaca per haver fet *Cucut* (2022) i haver participat a *El fotógrafo de Mauthausen* (2018).

Lydia Carretón

Trajectòria:

Productora del documental. Estudiant d'últim curs de Comunicació Audiovisual. La Lydia és una persona organitzada, estudiosa i pràctica, però els seus companys de classe prefereixen descriure-la com a neuròtica. Vol ser guionista, però sempre l'acaben posant de productora, rol que executa amb molta diligència, però que li costa la salut mental. Inverteix molt temps i esforç en la planificació de tots els seus projectes, i és poc flexible davant els canvis (que acostumen a ser inevitables). A primer de carrera va descobrir l'alcohol com a eina per a deixar-se anar i fer amics (fet que sempre l'ha costat), però el seu ús descontrolat la va portar a prendre decisions de les quals s'avergonyeix, com el fet d'embolicar-se en repèties

ocasions amb el Dani a les festes d'aquell primer curs. Avui dia ha canviat l'alcohol per la medicació que li recepta el seu psiquiatre per a l'ansietat.

Què vol? Treure una bona nota al seu TFG, que tot surti com ho ha planificat.

Què necessita? Aprendre a deixar-se emportar, a obrir-se a les persones que l'envolten. Una amiga.

Perfil Físic:

Dona de 21 anys d'estatura baixa i complexió prima. Cabells marrons clars per les espatlles, ulls verds.

Perfil Social:

La Lydia no té gaires amics. Seu a primera fila, sola, i apunta a la llibreta tot el que diu el professor. Quan fa treballs en grup sempre s'acaba barallant amb els seus companys perquè segons ella no fan res, però els integrants dels grups dels quals forma part asseguren que el problema real que té és que no està satisfeta fins que les coses es fan tal com ella les vol. L'única persona amb la qual s'entén és el Ramon, amb qui passa tot el seu temps quan està a la facultat. És de les poques persones del seu curs que prefereix el documental a la ficció, raó per la qual s'ha ajuntat amb el Ramon i el Dani per a fer el TFG.

Perfil Psicològic:

No se sap relaxar. Sempre està pensant en la pròxima tasca a fer o la propera responsabilitat a la qual s'ha d'enfrontar. Si passa massa temps quieta, sense fer res, els pensaments negatius i autodestructius s'apoderen d'ella, així que necessita estar sempre ocupada. Aquest fet ha complicat molt la seva capacitat d'establir vincles profunds amb els seus companys, ja que mai està present emocionalment.

Proposta d'Intèrpret:

Maria Morera, actriu. Ha treballat a *Cucut* (2022), i a *Jo Mai Mai* (2024).

Ramon Torrat

Trajectòria:

Càmera i sonidista del documental. Estudiant d'últim curs de Comunicació Audiovisual. El Ramon és, per sobre de tot, un noi de poques paraules. Abans de començar la carrera va cursar el grau en realització audiovisual, fet que l'ha convertit en un company de treball molt desitjat. Té molt bon ull i més coneixements tècnics que cap dels altres alumnes. A banda de necessitar-lo per als seus projectes, però, ningú de classe s'ha interessat mai en la vida de Ramon. Als seus companys els agrada definir-lo com a misteriós, tot i que ell senzillament es considera tímid. Manté, a sorpresa de tothom, una curiosa amistat amb la Lydia, ja que és l'única persona amb qui sembla poder treballar en harmonia. El Dani i ell viuen al mateix barri i porten els quatre anys de carrera tornant junts en el transport públic, fet que a poc a poc els ha anat unint. No queda amb cap dels dos fora de la facultat, però d'alguna manera els considera els seus únics amics a la universitat.

Què vol? Fer la seva feina i graduar-se.

Què necessita? Sentir-se escoltat, vist.

Perfil Físic:

Home de 23 anys molt alt i de complexió forta. Cabells foscos i despentinats, ulls marrons. La seva estatura imposa, sempre és la persona més alta allà on vagi.

Perfil Social:

Tothom el considera un misteri. No té xarxes socials, sempre seu al fons de la classe i no acostuma a parlar d'ell mateix. Tothom té una teoria sobre la seva vida, una història inventada de la qual el Ramon és el protagonista. Al llarg de la carrera se li han declarat múltiples persones, però ell sempre ha rebutjat a tothom. És de les poques persones del seu curs que prefereix el documental a la ficció, raó per la qual s'ha ajuntat amb la Lydia i el Dani per a fer el TFG.

Perfil Psicològic:

El Ramon sent que ningú el coneix (o que a ningú li interessa conèixer-lo). Ell es considera molt tímid, i no entén per què ningú el percep com a tal. Viu amb un constant conflicte intern: no sap si vol fer-se petit i desaparèixer o si vol cridar ben fort tot el que pensa. De totes maneres, no se sent capaç de fer cap de les dues coses.

Proposta d'Intèrpret:

Nat Fuentes, actor. Ha participat en sèries com *Moebius* (2021) o *La academia* (2024), també ha actuat a curtmetratges com *L'aliat* (2024) o *Lo que no hablo con mi madre* (2024).

8.2 Principals

Matilda Rojas

Trajectòria:

La Matilda sempre havia volgut ser actriu, però els seus pares s'hi van oposar fermament. Va decidir, sota el seu consell, estudiar matemàtiques i dedicar-se a l'educació secundària per a evitar problemes. Una cosa a la qual mai ha cedit, però, ha estat el teatre amateur com a passatemps. Ara fa ja 20 anys que dirigeix la companyia del centre cívic del barri, i és el que la mou a la vida, en el que basa gran part de la seva felicitat. La seva feina cada cop l'omple menys, i ho compensa passant més i més hores al teatre, posant tensió al seu matrimoni, ja que no està gairebé mai a casa. A més, últimament pensa que no reconeix al Jaume, el seu marit, i que el seu fill Dani està cada any més distant.

Què vol? Fer una gran última funció.

Què necessita? Reconnectar amb el seu fill i amb ella mateixa.

Perfil Físic:

Dona de 52 anys d'estatura mitjana i complexió mitjana. Cabells marrons per les espatlles, es nota que tot i tenyir-se per a amagar les canes ara ja fa uns mesos que ho ha deixat de fer.

Perfil Social:

Per als seus alumnes, és una persona a la qual és molt fàcil prendre el pèl. Sempre sembla tenir la ment en un altre planeta. A més, com sempre intenta veure la part positiva de tot i vol confiar en els seus alumnes és relativament fàcil enganyar-la. Per als membres d'Escèniques, però, és una persona completament diferent. Manté la seva predisposició optimista, però amb molta més iniciativa i implicació. Activa, energètica i decidida, es transforma quan entra al centre cívic.

Perfil Psicològic:

La Matilda no és feliç. No gaudeix de la seva feina, el seu matrimoni és cada cop més insatisfactori i no entén per què el seu fill, tot i estar estudiant el que suposadament és la seva vocació, està tan desanimat. L'únic lloc on sent que pot respirar és el centre cívic, i hi passa tantes hores que està deixant de banda les seves altres responsabilitats i deures.

Proposta d'Intèrpret:

Montse Germán, actriu. Coneguda per fer diferents sèries com *Laberint d'ombres* (1998), *Com si fos ahir* (2017), etc. Ha participat en una comèdia catalana, *Infidels* (2009).

Àlex Linares

Trajectòria:

Graduada en disseny gràfic i il·lustradora *freelance*, l'Àlex passa els seus dies treballant a una botiga de monopatins. Independent, segura d'ella mateixa i relaxada, només se la pot descriure com a una tia guai. Mai s'ha interessat en el

teatre ni plantejat formar part d'una companyia, però a insistència de la seva mare, que vol que passi més temps amb la seva àvia, s'uneix a Escèniques. Ella i la seva àvia tenen una bona relació, tot i que en els últims anys l'Àlex cada cop la va a visitar menys sovint, ocupada amb la seva vida.

Què vol? Satisfer les peticions de la seva mare.

Què necessita? Formar part d'un grup, aprofundir el vincle que té amb la seva àvia.

Perfil Físic:

Dona de 23 anys d'estatura mitjana i complexió mitjana. Cabells rossos llargs, ulls marrons. Té molt estil, qualsevol cosa que es posi li queda bé.

Perfil Social:

L'Àlex és molt independent. De fet, segons la seva família i amics, és massa independent. Va a la seva, no necessita la companyia de ningú per a fer el que vol i no demana mai ajuda. Això, tot i portar-li molta llibertat, també la converteixen en una persona solitària. Passa gran part dels seus dies sola passejant per la ciutat amb el seu monopatí o dibuixant.

Perfil Psicològic:

Sempre ha dit que odia que la gent estigui pendent d'ella. Li agrada fer la seva, i no haver de comprometre el que vol amb el que vulgui una altra persona. Quan entra a la companyia, però, no pot evitar sentir-se desplaçada, com una perdedora, tot i que mai havia tingut aquest complex.

Proposta d'Intèrpret:

Júlia Gibert, actriu. Ha participat en sèries com *Les de l'hoquei* (2019), *Ser o no ser* (2022) o la pel·lícula *Gente que viene y bah* (2018).

Nerea Macià

Trajectòria:

Tutora del TFG. La Nerea és professora universitària especialitzada en la producció de cinema de no-ficció, el documental. Mai ha estat casada i no té fills, i fa dos anys que va acabar la seva relació més longeva. És una professora respectada, però el seu àmbit d'ensenyament està poc valorat. A la facultat hi ha poca gent que s'interessi més pel documental que per la ficció, i està acostumada a fer classe a grups molt reduïts. És el primer cop en cinc anys que el TFG que l'assigna la universitat per a tutoritzar és un documental, i inicialment estava molt emocionada pel projecte. En veure el descontrol del grup, però, dubta sobre la qualitat del producte final.

Què vol? Que els seus alumnes facin un bon documental.

Què necessita? Una família.

Perfil Físic:

Dona de 53 anys, d'estatura alta i complexió prima. Cabells foscos amb serrell, ulls blaus. Fa cara de descansar poc.

Perfil Social:

Una dona molt realitzada, però poc reconeguda. Gran part dels seus alumnes només assisteixen a la seva assignatura perquè necessiten una optativa per a graduar-se, però no tenen gaire interès en la matèria que ensenya. Fa anys que li toca tutoritzar projectes de ficció i treballs de recerca, i està molt emocionada per portar la creació d'un documental aquest curs. És per això que s'implica intensament en el TFG del Dani, la Lydia i el Ramon.

Perfil Psicològic:

És una persona molt empàtica, fet que l'ha ajudat en la seva carrera professional tant de creadora de documentals, portant-la a tractar als seus subjectes amb cura i respecte, com de professora, interessant-se en les vides i el benestar dels seus alumnes. Està sola: va tallar la seva última relació a llarg termini fa dos anys i viu lluny de la seva mare, única família que té.

Proposta d'Intèrpret:

Nausicaa Bonnín, actriu. Ha participat a la comèdia *Cites* (2015) i a diverses sèries com ara *La fossa* (2020) o *Esto no es Suecia* (2023).

8.3 Secundaris

Senyora Charo

Trajectòria:

La Senyora Charo va descobrir el teatre amb 40 anys quan una amiga li va recomanar apuntar-se al grup del centre cívic per distreure's del dol pel seu marit, i no n'ha deixat de fer des d'aquell moment. La seva família mai s'ha pres el seu hobby seriosament, i no entenen per què els dies d'assaig són sagrats per a la Charo. Quan ells van a veure una funció veuen una obra ridícula, però per a la Charo el grup ho és tot. Fa unes setmanes li van diagnosticar leucèmia i segons els seus metges la situació no fa bona pinta. Ha decidit no explicar que està malalta al seu entorn i gaudir del que li queda de vida com ha estat fent fins ara, proposant-se passar tot el temps possible amb la seva neta, Àlex. És per això que demana a la seva filla que li proposi apuntar-se a Escèniques.

Què vol? Gaudir dels últims mesos de la seva vida, fent el que més li agrada.

Què necessita? Ser vista tal com és per la seva família, especialment l'Àlex.

Perfil Físic:

Dona de 85 anys, d'estatura baixa i complexió prima. Cabells blancs i curts, ulls marrons.

Perfil Social:

L'ànima del centre cívic. Principalment, membre de la companyia de teatre, però s'apunta a tots els tallers, cursos i xerrades que hi fan. Passa més temps al centre que a la seva pròpia casa, en la qual viu sola. Tothom amb qui hi coincideix la veu com la seva àvia, algú en qui poden confiar i que sempre està disposada a ajudar, consolar o oferir consell. La seva família no acaba d'entendre què fa a un grup de teatre en el qual tots els integrants són joves, i tot el que fa Escènikes els sembla penós. Van a veure les funcions que fan, però a desgana.

Perfil Psicològic:

La Charo sap qui és i què li agrada. Els primers 40 anys de la seva vida sentia que li faltava alguna cosa a la vida, i quan va trobar el teatre va satisfer aquell buit que sempre l'havia perseguit. Com sempre està al centre cívic, envoltada de gent que la coneix i estima, mai se sent sola. L'únic que voldria canviar de la seva vida és que els seus fills i, especialment, la seva estimada neta Àlex entenguin per què el teatre li ha canviat tan dràsticament la vida.

Proposta d'Intèrpret:

Anna Maria Barbany, actriu. Destaca la seva trajectòria i participació en sèries com *Plats Bruts* (1999) o *Merlí* (2015). Ha participat en obres de teatre com *Toc Toc* (2010), *Després de la pluja* (1993), *Cándida* (1985), etc.

Joselito Bustillo

Trajectòria:

El Joselito va saber molt petit que tenia dues opcions a la vida: amagar qui era, passar desapercebut i viure una vida normal o ser ell mateix, destacar allà on anés, i aspirar a més. Va escollir la segona opció. A primària, veient que interrompia les classes per a parlar, cantar o ensenyar la coreografia que havia preparat la nit abans als seus companys, els seus pares van decidir apuntar-lo al grup de teatre del barri per a canalitzar aquesta necessitat de tenir el focus fora de les aules, i el Joselito va

trobar una segona casa sobre l'escenari. Aquell primer any va conèixer a la Paula, i no s'han separat des d'aleshores.

Què vol? Ser el protagonista de l'obra.

Què necessita? Aprendre a no haver de ser sempre el centre d'atenció, a escoltar als altres.

Perfil Físic:

Home de 20 anys d'estatura alta i complexió prima. Cabells foscos curts i ulls marrons. Té "pluma" (sense caure en la paròdia), i no li fa por mostrar-ho.

Perfil Social:

El Joselito crida l'atenció, sempre. No suporta no tenir el focus sobre ell. Fora del teatre sovint és considerat un notes, però a Escènikes, tot i que de vegades causa alguna disputa, és acceptat tal com és, i valorat per la seva implicació i entrega al grup. Ell i la Paula sempre han estat millors amics, ho fan tots junts. La Paula és l'única persona davant la qual el Joselito es treu la cuirassa, es mostra vulnerable. Fa anys que competeix amb la Martina (tot i que ella no sembla donar-li gaire importància) per als papers protagonistes d'Escènikes, i fins ara els ha aconseguit tots ella.

Perfil Psicològic:

Extravagant, extravertit i explosiu. No es guarda mai el que pensa, sempre ha de dir la seva. Si hi ha una cosa que té clara el Joselito és que ha de sortir del barri, ha d'aconseguir fer alguna cosa extraordinària amb la seva vida. Té gana de més, i tot i saber que la seva personalitat no agrada a tothom es nega a canviar allò que el fa especial per a complaure a la resta.

Proposta d'Intèrpret:

Aleix Otem, conegut per *Jo Mai Mai* (2024).

Paula Tejada

Trajectòria:

Sempre ha estat molt tímida. Els seus professors d'escola van recomanar als seus pares que l'apuntessin a una extraescolar de teatre perquè perdés aquesta por social, i des d'aleshores ha format part d'Escènikes. Allà va conèixer al Joselito, i tot i ser completament contraris l'un de l'altre es van fer amics immediatament. Sempre han estat allà l'un per l'altre, i el vincle que comparteixen és el més important per a ella. De vegades, però, el Joselito l'eclipsa. La Paula té talent, però no ho sap. Sempre ha dit que per la seva timidesa no podria ser mai la protagonista, però aquest curs hi ha alguna cosa que l'empeny a voler intentar-ho.

Què vol? Passar un curs més de la mà del seu millor amic.

Què necessita? Valorar-se i respectar-se.

Perfil Físic:

Dona de 19 anys, d'estatura baixa i complexió mitjana. Cabells marrons llargs i ulls marrons. Es nota en la seva vestimenta que vol passar desapercebuda.

Perfil Social:

La Paula és considerada sovint l'ombra del Joselito. Sempre va darrere seu, sempre li fa costat en tot, i quan ell no hi és, sembla voler-se fer invisible. És una noia dolça i intel·ligent, i molta gent no entén com pot ser amiga d'algú tan explosiu.

Perfil Psicològic:

L'única persona amb la qual pot deixar-se anar i brillar és el Joselito. No li importa si en públic tota l'atenció l'acapara ell, de fet ho prefereix, perquè sap que en privat són parells. Quan comença a perdre al seu millor amic a mans d'un possible vincle romàntic, però, comença a ressentir al Joselito per tots els anys que ha viscut a la seva ombra.

Proposta d'Intèrpret:

Dèlia Brufau. Destaca la seva actuació a *Les de l'hoquei* (2019) i *Tú no eres especial* (2022). Ha participat en obres de teatre com *Sister Act* (2021) o *Legally Blonde* (2017) ambdues amb l'Escola Memory.

Irma i Greta Pescador**Trajectòria:**

Les bessones Pescador són gairebé una única entitat. Sempre van juntes, es mouen en sincronia i ningú sap distingir-les tot i que fa anys que formen part de la companyia. Han aprofitat aquesta confusió per a intercanviar-se els papers múltiples cops, i avui dia cap membre d'Escèniques s'ha adonat de la broma. La primera persona que les sabrà diferenciar immediatament serà el Ramon.

Perfil Físic:

Dones de 16 anys, estatura mitjana i complexió mitjana. Cabells foscos amb serrell. Sempre van vestides iguals.

Lluís Martínez**Trajectòria:**

El Lluís volia apuntar-se a l'equip de futbol del barri, però va llegir malament la informació. Acaba als assajos d'Escèniques i inicialment per vergonya s'hi queda. A poc a poc, però, va trobant-li el gust al teatre i a un entorn completament diferent del seu.

Perfil Físic:

Home de 18 anys, estatura alta i complexió atlètica. Cabells rossos curts i ulls blaus. Sempre va amb roba esportiva.

Proposta d'Intèrpret:

Jan Buxaderas, actor. Ha participat en la sèrie *Jo mai mai* (2024) i ha fet l'obra musical *Grease: El Musical* (2021).

Martina Marfull**Trajectòria:**

La Martina porta tota la vida actuant. De ben petita la seva mare la va començar a apuntar a cada oportunitat que trobava: obres de teatre, anuncis, curtmetratges, etc. Quan va saber que la seva amiga, la Matilda, dirigiria la companyia de barri de la qual havia format part en la seva joventut, no va dubtar a apuntar a la Martina. Aquesta sent que és massa bona per a estar perdent el temps a Escèniques, però a petició de la seva mare i veient la desesperació de la Matilda decideix dedicar-hi un any més.

Perfil Físic:

Dona de 25 anys, estatura alta i complexió prima. Cabells clars llargs i ulls blaus.

Proposta d'Intèrpret:

Alèxia Pascual, actriu i cantant. Concursant de la segona edició d'*Eufòria* (2023) i amb experiència teatral a *La noche de los muertos vivientes ¡LIVE!* (2023) i *Mar i Cel* (2024).

8.4 Relacions entre personatges

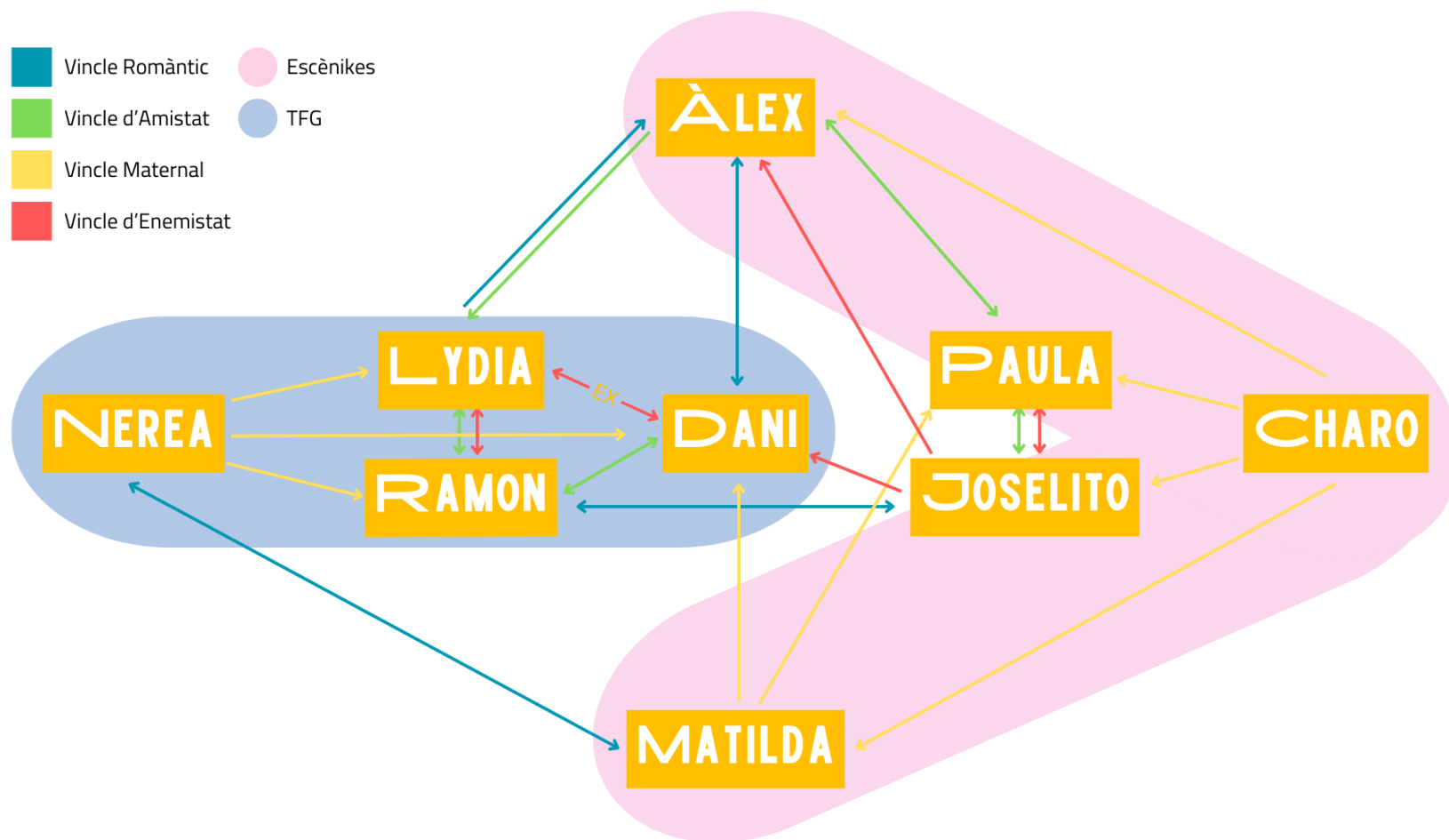

Figura 8.4.1: Mapa de Relacions, elaboració pròpia

9. Presentació

9.1 Carta Formal de María José Pérez Jiménez

Escènikes neix en un principi com un treball més de la universitat. Una classe més de la carrera que en aquell moment m'havia desencantat tant. No va tardar, però, a tornar-se en un projecte que em tornés la il·lusió pel món audiovisual. Un projecte que tant a escala individual com col·lectivament podia reflectir la realitat del que estava vivint cada integrant del grup en aquell moment. A més d'una forma de reivindicar un tema molt important per als integrants del grup: la importància de les arts menys apreciades i les situacions precàries en les quals es troben els centres culturals.

Tot i que el teatre no és un món del qual jo formi part, sé el que és formar part d'un grup de persones que comparteixen una passió. Lluitar per a aconseguir un objectiu comú malgrat els obstacles que inevitablement van sorgint al camí. Un sentiment que malauradament molt joves tenim avui en dia, on les condicions a les quals ens hem d'enfrontar si volem assegurar-nos un futur no són les ideals. També sé el que és ser estudiant de Comunicació Audiovisual. He vist a companys deixar la carrera després de veure que la realitat d'aquesta no era realment allò que esperaven. He vist l'ansietat que pot provocar, els malentesos, les tensions i les dificultats que provoquen els treballs en grup. Però també he vist el que pot fer la il·lusió, la passió i la determinació per realitzar un projecte.

Aquestes experiències pròpies em donen una oportunitat per tractar els temes dels quals parlem a la sèrie des del coneixement. Aportant un grau de realisme a allò que es vol explicar i en el que el nostre públic es pot sentir identificat. *Escènikes* és una forma de reflectir la incertesa, l'ansietat i la preocupació pel futur. Amb *Escènikes* es poden mostrar dues realitats que viuen els joves i que no se solen

mostrar juntes. A més des d'un punt de vista audiovisual diferent, a través d'un format com és el *mockumentary*, que no és tan comú en les sèries de ficció per a joves. Aquest aconsegueix apropar a l'espectador a la realitat que volem mostrar d'una manera més íntima, connectant emocionalment amb les històries i els personatges. Aquesta combinació de realisme, innovació i compromís social fa que *Escèniques* sigui únic.

Per tot això *Escèniques* no és només un projecte amb un gran potencial artístic i comercial, sinó que també una oportunitat per a donar veu a una generació que lluita cada dia per fer-se un lloc en el món. És un projecte que amb el suport adequat pot arribar a un públic molt ampli.

9.2 Carta Formal de Francesc Puig Marcos

Una representació real del que sento. Així és com descriuria *Escèniques*, un dels majors reptes universitaris que he tingut fins ara i que ha aconseguit retornar-me la il·lusió pel món de l'audiovisual. Era un moment complicat per a mi com a universitari, estava plantejant-me deixar la carrera i començar a fer-ne una altra, a causa de la poca realització de projectes audiovisuals i a la gran quantitat de treballs teòrics que havíem tingut fins aquell moment. Però de sobte arriba una assignatura a la qual podem crear i mostrar les nostres frustracions com a estudiants. És allà on sorgeix *Escèniques* i canvia la meva percepció de la universitat i tornen les ganes per realitzar un projecte audiovisual, en el qual predomina la diversió, la visibilització del teatre amateur i mostrar la realitat del que he sentit sent un estudiant universitari.

Ser partícip d'*Escèniques* ha estat un constant descobriment, sobretot pel que fa a l'àmbit cultural. Endinsant-me al món del teatre amateur, veient la magnitud i la quantitat de projectes i escoles dedicades al teatre que no tothom coneix. I encara que el teatre no sigui la meva realitat, sí que és la d'una de les guionistes d'aquest

projecte. És per això que la motivació més gran per fer-ho i continuar és poder mostrar diverses realitats que ens afecten als creadors d'*Escènikes*. A més, poder fer-ho des de la comèdia m'ajuda a pensar que per a les persones que ho vegin es pot convertir en un espai segur i en una sèrie que els entretingui i els faci passar una bona estona.

Escènikes és una oportunitat de crear i fusionar mons que molt sovint no es veuen representats a la televisió, com ara el teatre i la realització d'un TFG, i amb un objectiu clar: la visibilització i l'entreteniment, i per sobre de tot, l'oportunitat de gaudir i divertir-se fent un projecte audiovisual.

9.3 Carta Formal de Leire Rabenberg Ruiz

El món d'*Escènikes* no és un món fictici: és el meu món. El setembre de 2021 vaig tenir la meua primera experiència com a integrant d'una companyia de teatre amateur. Havia fet abans classes i tallers d'interpretació, però aquells assajos de dissabte a la tarda al Centre Cívic Can Clariana Cultural amb la companyia *Arsènikes* em van ensenyar què era el teatre realment. No passava per una bona etapa: estava decebuda amb els estudis, no tenia gens clar què volia fer amb la meua vida i res em motivava. Ajuntar-me setmanalment amb un grup de joves empesos per la passió, la il·lusió i la fe en què podíem crear alguna cosa bonica, però, em va retornar la força que tant necessitava en aquell moment. Des d'aleshores he passat per tres companyies amateurs, cinc musicals i nou centres cívics i espais joves de Barcelona i Terrassa.

He pogut veure de primera mà totes les traves amb les quals es troben aquests grups a l'hora de muntar un projecte: la falta de respecte i serietat amb què es tracta als joves creadors; els pressupostos inexistents; els espais d'assaig que no et garanteixen acollir-te l'endemà i mil reptes més que fan de la producció d'una obra teatral una tasca àrdua i pesada. Per sobre de tot, però, he pogut veure de primera

mà el sentit de l'humor, la germanor i l'esperit indomable amb què se solucionen aquests problemes per a poder arribar a l'estrena, motivats única i senzillament per l'amor a l'art.

A més soc estudiant de Comunicació Audiovisual, com els nostres protagonistes. La desmotivació del Dani, l'ansietat de la Lydia i la invisibilitat del Ramon són totes facetes per les quals he passat a l'hora de crear un projecte universitari en grup, que en el cas dels nostres estudis, en són molts. Aquesta experiència personal tant en l'àmbit del teatre amateur com en la producció d'una obra audiovisual amb finalitats acadèmiques m'ofereixen una perspectiva interna de la realitat dels nostres personatges, i una estima i implicació especial a les temàtiques que tractem.

Escènikes neix, doncs, no només d'una necessitat de reivindicar els espais culturals populars o de crear sèries de ficció fetes per i per als joves, sinó d'una companyia de teatre amateur real que em va canviar la vida.

10. Target

El nostre target es basa, primerament, en el públic que consumeix el contingut de 3Cat, ja que la nostra idea principal és que el *mockumentary* es pugui estrenar per algun dels seus canals o per la seva plataforma. El públic que consumeix aquest grup audiovisual és divers i compren diferents franges d'edat. Destaquen les persones de més de seixanta-cinc anys, que són les que més visualitzen el contingut que emeten a la televisió lineal. Els últims anys hi ha hagut una pèrdua del públic jove a la televisió lineal, però no han desaparegut del tot. Les recents col·laboracions de 3Cat amb Prime Video, a més, han ajudat a estimular el consum de les produccions autonòmiques en aquest target jove, d'entre quinze i trenta anys. L'objectiu d'aquest projecte és connectar a tota mena d'audiències i incrementar el públic jove, oferint un producte audiovisual creat per i per a ells.

És important destacar la bretxa generacional. Els joves prefereixen consumir continguts fets per joves, com ja s'ha esmentat al marc teòric. És per això que *Escèniques* és atractiu per a aquest públic, perquè els creadors d'aquesta sèrie som els mateixos joves als quals ens dirigim. Nosaltres som el target. És aquest públic al qual volem arribar, homes i dones d'entre quinze i trenta anys, pel fet que els nostres personatges principals tenen aquestes característiques d'edat i així es facilita la identificació de l'audiència amb aquests. La nostra audiència és consumidora de 3Cat, i de classe mitjana. La crítica social del projecte apel·la a aquell jovent que vol independitzar-se econòmicament, però que està tenint dificultats per a fer-ho. Els seus interessos són d'índole cultural, ja que els agrada el teatre, la música pop, l'art i el cinema. Són nadius digitals i utilitzen un munt xarxes socials com Twitter (X), TikTok i Instagram, en les quals el contingut que consumeixen es basa en l'humor i la cultura pop. No només interactuen amb continguts de xarxes socials, però, sinó que els seus hàbits de consum també és a través de les plataformes de streaming, perquè busquen la immediatesa i l'adaptabilitat a les seves necessitats a l'hora de consumir ficció audiovisual.

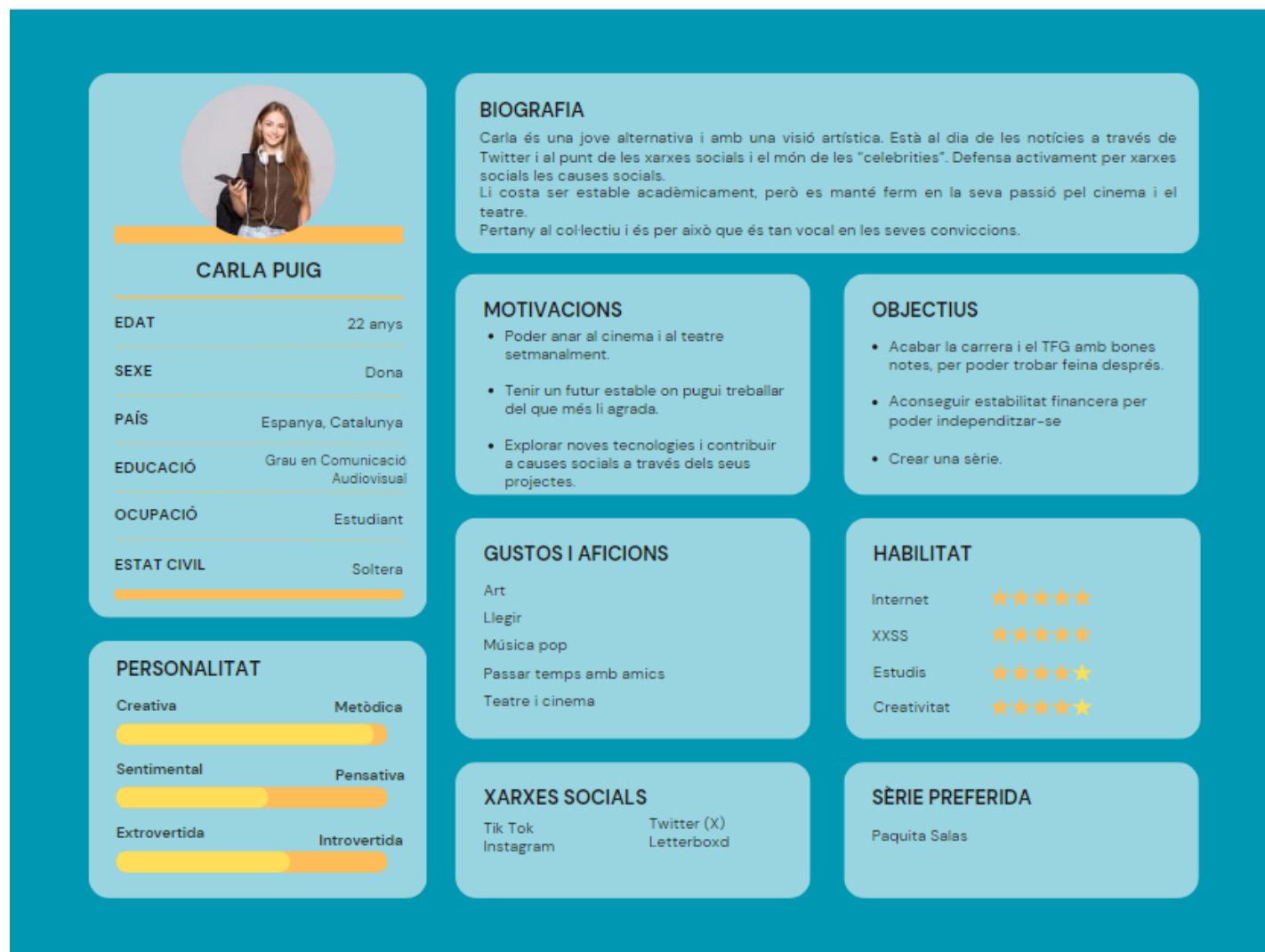

Figura 10.1: Buyer Persona, elaboració pròpia

El concepte de localització també afecta al nostre target, com s'ha esmentat al marc teòric. Les plataformes SVOD encarreguen la creació de continguts locals específicament creats per a la plataforma perquè estimula la identificació del públic no només amb allò que veu a la pantalla, sinó amb l'empresa multinacional que ofereix el servei. Aquest fet s'assoleix no només gràcies a l'idioma en el qual s'exhibeix el producte, sinó a la proximitat cultural que demostra. *Escèniques* és un projecte d'extrema proximitat cultural, ja que mostrem un ambient proper a l'espectador com pot ser els ateneus, espais de barri i centres cívics les cultures dels quals ens són accessibles a tots. A més, el fet que la sèrie sigui íntegrament en català afegeix un atractiu per a aquells espectadors que sentin que s'està perdent l'ús del català a l'audiovisual, especialment entre els joves.

A més, el nostre target es pot sentir representat per les temàtiques que es tracten a la sèrie, ja que són realistes i estan presents al dia a dia de les persones joves a Catalunya. Algunes d'aquestes temàtiques són especialment atractives per al públic perquè no s'acostumen a tractar a les sèries del nostre territori tot i un creixent l'interès per elles, com s'ha esmentat al marc teòric. És aquest el cas del teatre musical i del teatre amateur, els trastorns d'ansietat, les identitats LGTB+ i la pressió dels Treballs de Final de Grau.

El nostre buyer persona principal és, per tant, un espectador d'entre quinze i trenta anys, de classe mitjana i amb estudis universitaris o voluntat de cursar-los. Viu amb els seus pares per la dificultat d'emancipar-se en el mercat d'habitatge actual, tot i que vol independitzar-se econòmicament. Forma part del col·lectiu LGTB i té un interès cultural i artístic, especialment pel que fa a les arts escèniques i l'audiovisual. Està interessat en les causes socials que el preocupen, tot i que el cinisme propi de la generació Z li permeten riure de les situacions precaritzades amb les quals conviuen els joves.

11. Hams Comercials

Com s'esmenta al marc teòric, els últims anys hi ha hagut un creixent interès pel teatre entre les generacions més joves. La modernització dels musicals, tant de les seves temàtiques com de les seves músiques, ha contribuït enormement a aquest fet. No només s'involucren els joves en el teatre musical com a espectadors, sinó que també els protagonitzen. Els elencs de *Grease: El musical* (2021), *Mar i Cel* (2024) i *La cançó de sempre* (2024), notablement, són molt joves. És tant l'interès pel teatre i el teatre musical que a Barcelona podem trobar una gran varietat d'escoles dedicades a les arts escèniques i a la interpretació amb un objectiu de professionalització com ara Aules: Arts Escèniques, Nancy Tuñón i Jordi Oliver: Escola d'Actors, Èxit Escènic, EÒLIA i l'Institut del Teatre, entre altres. Paral·lelament, hi ha hagut un augment pel que fa a comptes de TikTok en l'àmbit nacional i autonòmic que promouen el teatre musical, com ara @christianmachis (Machis, s.d.) (creador de contingut en català especialitzat en el teatre musical), @teatremusical (Teatremusical, s.d.) (mitjà dedicat al teatre musical a Barcelona) i @zebraelmusical (Díaz, s.d.) (creadora de contingut especialitzada en el teatre musical). Aquesta última ha posat en marxa projecte anomenat *Mapa Z* (Díaz, 2024), en el qual es poden trobar produccions amateurs de musicals segons la seva ubicació. La presència d'aquests creadors en una xarxa social caracteritzada per la seva audiència jove com és TikTok demostra un clar interès i voluntat del jovent en el consum de continguts relacionats amb les arts escèniques.

També es pot apreciar un creixent interès en l'audiovisual i la creació d'aquest. L'auge de les plataformes OTT basades en la producció de continguts creats pels mateixos usuaris ha convertit la creació de vídeo, per a la generació Z, en una activitat estesa. La nota de tall de carreres com ara Comunicació Audiovisual no ha fet més que augmentar els últims anys, mantenint-se entre un 10 i un 12 sobre 14 any rere any, i Catalunya és una de les comunitats autònomes amb més escoles de cinema de l'estat. Aquestes dades demostren un gran interès per als estudis

superiors i universitaris enfocats a l'audiovisual, equivalents als que cursen els nostres protagonistes i marc que enfoca tot *Escènikes*. El nostre projecte és, per tant, d'especial interès per a tots aquells aspirants a carreres professionals en el cinema, la televisió i els mitjans.

El tema principal d'aquest projecte és, sense dubte, la importància de les activitats culturals de barri. Busquem reivindicar aquests espais tan essencials i necessaris per a la creació d'una identitat col·lectiva i comunitària, i per al desenvolupament artístic, cultural i social dels veïns i veïnes que els ocupen. Els espais terciaris ofereixen a la ciutadania un lloc físic en el qual poden compartir i créixer, i hem de vetllar per la seva existència i resistència davant un món que cada cop més prioritza el turisme i les estades de curt termini a les nostres ciutats. *Escènikes* és, a més, un projecte que vetlla per la diversitat i la visibilització. Considerem essencial, doncs, la representació del col·lectiu LGTB+ no com a una entitat homogènia, sinó com a un grup amb un ampli ventall d'identitats i vivències. És per aquesta raó que aquest mockumentary inclou múltiples personatges, tots molt diferents els uns dels altres pel que fa a gènere i la presentació d'aquest, edat i personalitat, amb l'objectiu de no caure en l'estereotip i la bidimensionalitat.

Escènikes és un producte que es caracteritza per la seva honestedat, la seva versemblança. No només pel fet que sigui un *mockumentary*, tot i que aquesta característica n'és una de les principals raons, sinó per com es mostra als personatges i les seves vivències. Ens posicionem com a un equip creatiu jove, amb fam de reviure la ficció seriada en la nostra llengua, i trobem que per a aconseguir-ho és essencial deixar enrere les caracteritzacions paròdiques de la nostra generació que veiem tan sovint als mitjans. Els adolescents i els joves adults som molt més que els sexe i les drogues omnipresents en els productes dirigits a nosaltres, i volem diferenciar-nos com a un projecte de ficció que centra les passions i interessos reals d'un grup demogràfic històricament incomprès.

11.1 L'Estratègia Transmèdia

Més de la meitat dels espanyols que consumeixen la televisió asseguren fer servir el dispositiu mòbil mentre ho fan. Si contem només als menors de 35 anys, aquest ús de pantalla dual augmenta a un 75% (Barlovento Comunicación, 2023). Les noves generacions mostren cada cop més dependència al mòbil, que acompanyada d'una capacitat d'atenció cada cop més reduïda (uns 8 segons per a la Generació Z, un nombre importantment baix comparat amb els ja reduïts 12 segons dels millenials) resulta en una necessitat continua d'estar connectats i de rebre estímuls audiovisuals (Boger, 2020). Aquest consum híbrid fa especialment rellevant per a un projecte audiovisual comptar amb una estratègia transmèdia. Un producte transmèdia és aquell que es complementa mitjançant l'ús de diverses plataformes o mitjans. Una de les execucions més exitoses d'aquesta estratègia fou *Skam* (2015), un drama adolescent de la televisió pública noruega que posava el focus en les xarxes socials dels personatges. Al llarg de la setmana es publicaven al web elements de la història, que culminaven en un capítol nou cada divendres. Aquesta tècnica mantenia al públic compromès amb la sèrie no només en el moment del seu visionat. A més, ofereix a aquestes audiències més joves que tendeixen a fer servir el dispositiu mòbil mentre miren la televisió un contingut a consumir relacionat amb el producte, incrementant-ne la implicació (Bergston et al., 2018).

El format *mockumentary* i el seu fals realisme es donen a barrejar encara més realitat i ficció mitjançant les estratègies transmèdia. *Escènikes* proposa un ús de les xarxes socials per a oferir a l'audiència una visió encara més propera a les realitats dels personatges: un Instagram per a la promoció del documental fictici que creen, a la sèrie, els tres protagonistes, l'activitat del qual amplia la narrativa amb detalls inèdits. A més, l'ambient en el qual es desenvolupa la història, la preparació d'un espectacle teatral, obre les portes a una petita gira autonòmica de la funció fictícia que preparen els integrants de la companyia, difuminant encara més la frontera entre la realitat i la ficció, mantenint al públic entregat i generant una font de finançament addicional al projecte.

12. Línia de Futur

Escènikes té també la possibilitat de tornar amb una segona temporada amb diferents trames, descobrint que ha passat amb la companyia i quin és el futur dels integrants que van fer el TFG després de la funció i la presentació del documental amb les quals tanca la primera part.

Aprofitant l'element transmèdia de la petita gira comarcal per centres cívics i espai joves de *Mateo i Enriqueta: El Musical*, obra que prepara Escènikes en la ficció, els actors de la companyia tornen a casa. La segona temporada començaria amb la devastadora notícia: han enderrocant, definitivament, el centre cívic en el qual feia residència Escènikes. L'alcalde, però, impressionada per la funció que va anar a veure, els ha promès trobar un nou lloc on assajar i actuar. Els acompanyen en aquesta experiència el Dani, la Lydia i el Ramon. Després de presentar el documental que creen a la primera temporada al Clúster Audiovisual de Catalunya, tot i no guanyar-lo, desperten l'interès d'una productora de no-ficció. Aquesta els encarrega una segona part a aquest primer projecte que narra el futur de la companyia.

Mentre esperen aquesta nova seu, però, la companyia no es queda de braços plegats: s'instal·len, temporalment, en un centre cívic de la zona alta de Barcelona. Quan hi arriben, coneixen als integrants de la companyia amb la qual hauran de compartir espai durant els següents mesos. La convivència amb aquesta companyia de teatre resident del nou centre no és fàcil. La seva directora resulta ser una antiga professora de teatre de la Matilda, una dona coneguda pel despotisme i els favoritismes, dels quals la Matilda no gaudia durant la seva etapa com a alumna. A més, tot i ser un centre cívic, la seva localització a un barri affluent evidencia les diferències socioeconòmiques de les quals gaudeixen els seus actors davant els recursos limitats d'*Escènikes*, fent una crítica a la meritocràcia i reivindicant la importància que tenen les teves condicions d'origen en el teu futur.

Pel que fa als nostres protagonistes, la vida de graduats no els resulta fàcil. El Dani, la Lydia i el Ramon hauran de gestionar tant les seves feines en àmbits externs a l'audiovisual, que necessiten per a poder mantenir-se, amb aquest projecte. En tractar-se d'una prova, la productora que els ha encarregat el documental no els confia un pressupost del qual poden destinar-se un sou. Aquest constant enfrontament entre necessitat, passió i precarietat mantindrà viu el comentari social que inicia ja a la primera temporada, enfocant-lo aquest cop més cap al sector audiovisual que al món de les arts escèniques amateur.

La temporada explorarà no només aquesta competitivitat i enfrontament entre les dues companyies i la dificultat dels creadors del documental d'inserir-se en el món laboral, sinó també l'evolució dels vincles establerts a la primera temporada (relacions les quals no van totes rodades) i el naixement de nous llaços tant d'amistat com romàntics entre els membres d'Escèniques, els membres de la companyia rival i els documentalistes. A més, ens endinsarem més profundament en la complexa relació entre el Dani i el seu pare absent, el Jaume, que intenta desesperadament reintroduir-se a la vida del seu fill.

13. Annex

14. 1 Línies Temporals per Personatge

DANI ROJAS

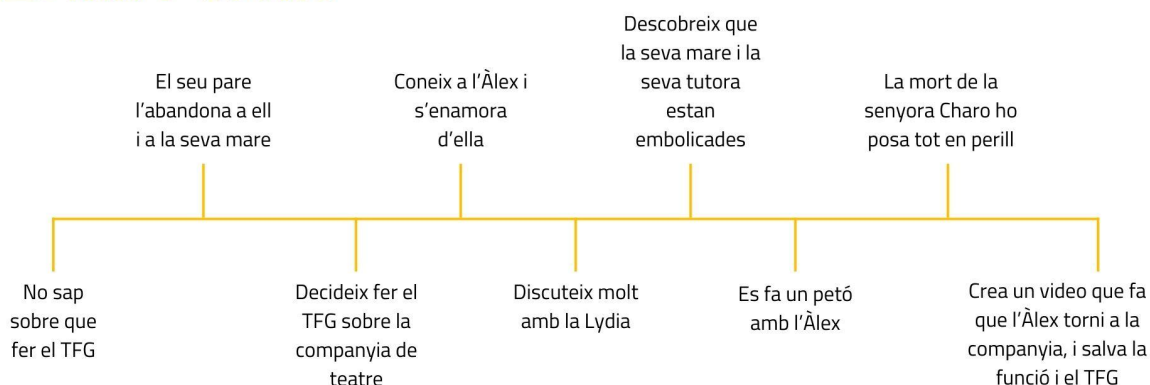

Figura 14.1.1: Línia Temporal Dani Rojas

LYDIA CARRETON

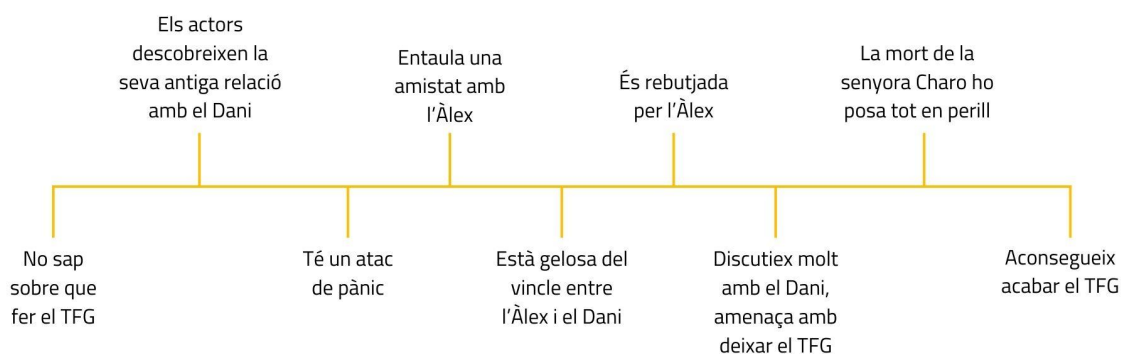

Figura 14.1.2: Línia Temporal Lydia Carreton

RAMON TORRAT

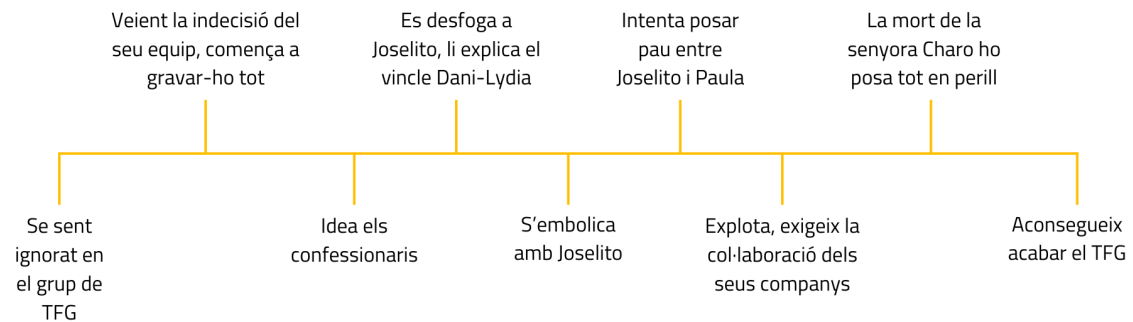

Figura 14.1.3: Línia Temporal Ramon Torrat

MATILDA ROJAS

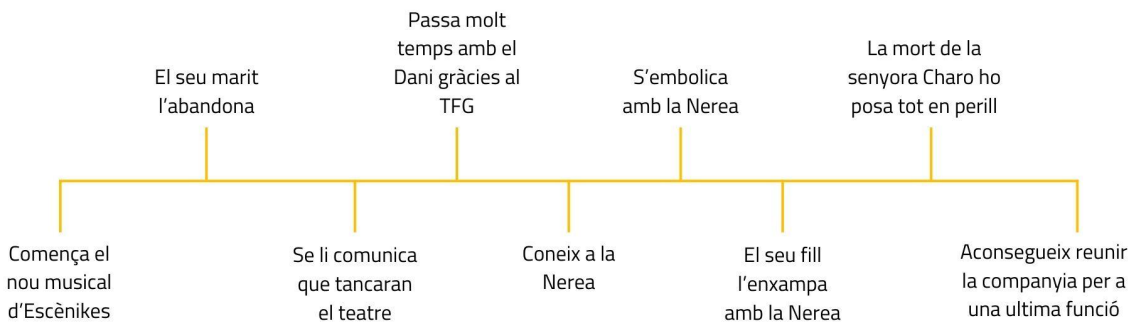

Figura 14.1.4: Línia Temporal Matilda Rojas

ÀLEX LINARES

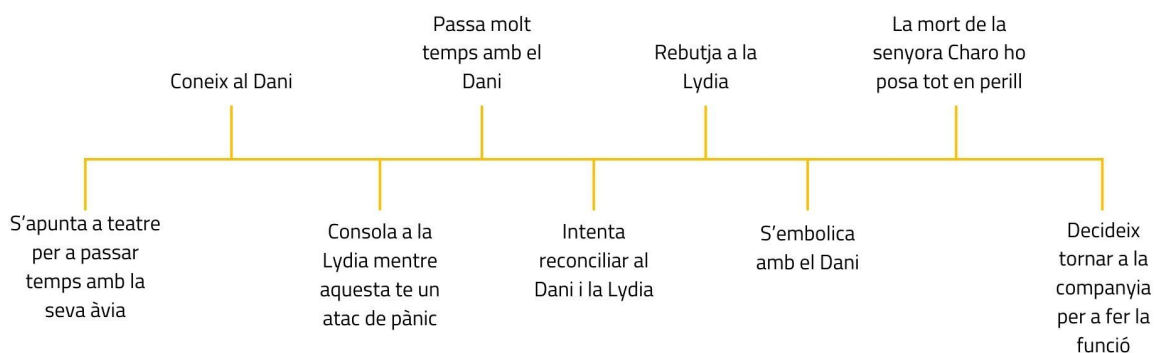

Figura 14.1.5: Línia Temporal Àlex Linares

NEREA MACIÀ

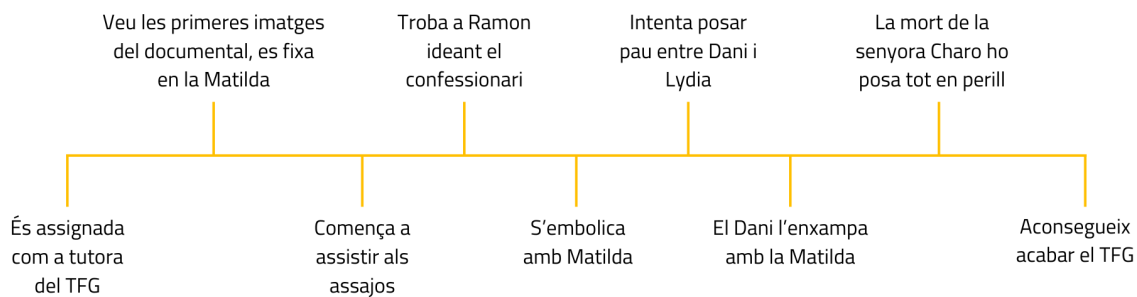

Figura 14.1.6: Línia Temporal Nerea Macià

JOSELITO BUSTILLO

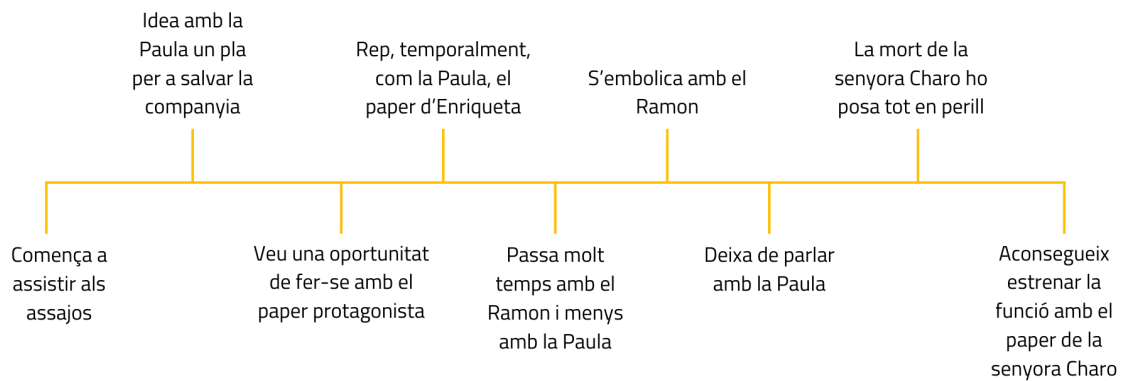

Figura 14.1.7: Línia Temporal Josecito Bustillo

PAULA TEJADA

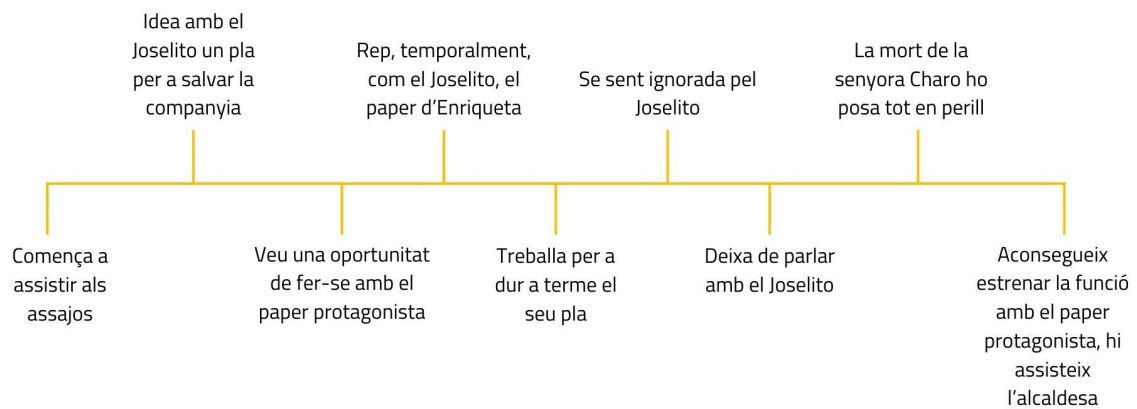

Figura 14.1.8: Línia Temporal Paula Tejada

SENYORA CHARO

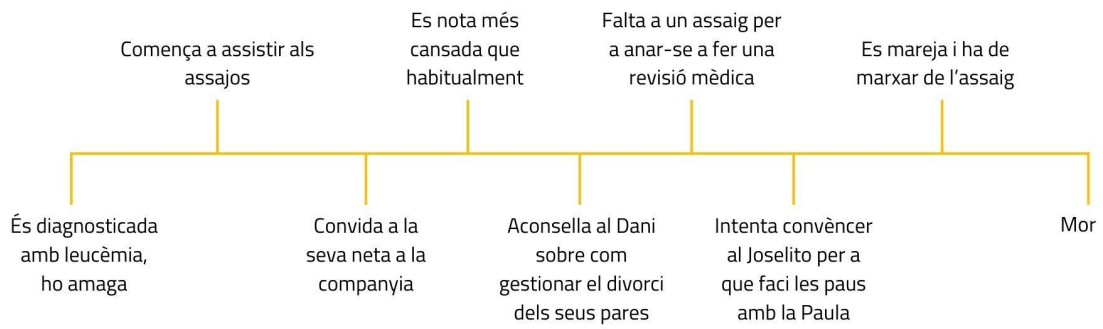

Figura 14.1.9: Línia Temporal Senyora Charo

14. Bibliografia

Ajuntament de Barcelona. *Centres Cívics*. [21/05/2024]

<https://ajuntament.barcelona.cat/centrescivics/ca/centres-civics>

Ajuntament de Barcelona. *Espais Joves*. [21/05/2024]

<https://ajuntament.barcelona.cat/joves/ca/canal/espais-joves>

Andersen, M. M. (2018). Negotiating Creativity on a Small Budget: Creative Assumptions in DR3's TV Commissioning. *NORDICOM Review*, 39(1), 19–32.

<https://doi.org/10.1515/nor-2017-0418>

Barlovento Comunicaciones. (2023). *Análisis De La Industria Televisiva-Audiovisual 2023*.

https://barloventocomunicacion.es/wp-content/uploads/2024/01/INFORME-ANUAL-2023_BARLOVENTO.pdf

Bengtsson, E., Källquist, R., & Sveningsson, M. (2018). Combining New and Old Viewing Practices: Uses and Experiences of the Transmedia Series “Skam.”

NORDICOM Review, 39(2), 63–77. <https://doi.org/10.2478/nor-2018-0012>

Boger, K. (2020). The Rise of Short-Form Video & the Gen Z Social Revolution. *IAB UK*

<https://www.iabuk.com/opinions/rise-short-form-video-gen-z-social-revolution#:~:text=This%20sense%20of%20being%20pulled,in%20at%20approximately%2012%20seconds>

Carrasco, A. (2010). Teleseries: generos y formatos. Ensayo de definiciones. *Miguel Hernández Communication Journal*, (1), 174-200

<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=3304326>

Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. (2022). *Un Pla Estratègic de la Nova CCMA*.

<https://www.ccma.cat/pla-estrategic/>

Cortés Quesada, J. A., Barceló Ugarte, T., & Fuentes Cortina, G. . (2022). Estudio sobre el consumo audiovisual de la Generación Z en España. *Fonseca, Journal of Communication*, (24), 19–32. <https://doi.org/10.14201/fjc.28216>

Díaz, Z. [@zebraelmusical] (2024, 20 de febrer). POR FIN podrás saber que pequeños trocitos de Broadway tenemos por españa 😊😭😊
#broadway #westend #theatrekid #fyp≥°viral [Vídeo]. TikTok.

<https://vm.tiktok.com/ZGeXoH5oK/>

Díaz, Z. [@zebraelmusical] (s.d.). Soy Zeb 🎵 Musicales, teatro y pelis 🎬 Musicales por España en el mapa Z📍 [perfil de TikTok]. TikTok. Recuperat el 23 de maig de 2024, de

<https://www.tiktok.com/@zebraelmusical? t=8mahGa0il52& r=1>

Eventim. (2024), *Radiografía de los musicales en España*.

<https://www.entradas.com/magazine/teatro-y-musicales/musicales-espana>

Giuffre, L., & Hayward, P. (Eds.). (2017). *Music in comedy television : Notes on laughs*. Taylor & Francis Group.

<https://ebookcentral.proquest.com/lib/uab/reader.action?docID=4831639>

Jiang, L., & Alizadeh, F. (2023). Community-based theatre: Critical pedagogy for promoting social connectedness recovery in the post-pandemic era. *Cogent Arts & Humanities*, 10(1). <https://doi.org/10.1080/23311983.2023.2198311>

Lotz, A. D. (2020). The future of televisions, a response. *Media, Culture & Society*, 42(5), 800-802. <https://doi-org.are.uab.cat/10.1177/0163443720923500>

Machis, C. [@christianmachis] (s.d.). Una mirada a Broadway i al West End #MusicalLovers #MusicalTheatre [perfil de TikTok]. TikTok. Recuperat el 23 de maig de 2024, de <https://www.tiktok.com/@christianmachis? t=8mahn5is6K1& r=1>

Mally, L. (2016). *Revolutionary Acts: Amateur Theater and the Soviet State, 1917-1938*. Ithaca: Cornell University Press

Ministerio de Cultura y Deporte. (2022). *Encuesta De Hábitos Y Prácticas Culturales En España 2021-2022*. <https://www.cultura.gob.es/dam/jcr:3d7b5994-1b3f-4f36-b0d6-0afdc88c1545/sintesis-de-resultados-2021-2022.pdf>

Ministerio de Cultura y Deporte. *Escuelas de Cine*. [22/05/2024] <https://www.cultura.gob.es/cultura/areas/cine/datos/directorio-cine/educacion.html>

Navarro, C., & Monclús, B. (2021). The curation of European Netflix catalogues on social media: The key role of transnational and local cultural traits. *Critical Studies in Television*, 16(4), 347-374. <https://doi-org.are.uab.cat/10.1177/17496020211044444>

Observatorio Audiovisual Europeo. (2023). *Informe: Audiovisual fiction production in Europe. Noviembre 2023*. <https://spainaudiovisualhub.mineco.gob.es/es/actualidad/informe--audiovisual-fiction-production-in-europe--noviembre-2023>

Penner, T. A., & Straubhaar, J. (2020). Títulos originais e licenciados com exclusividade no catálogo brasileiro da Netflix: um mapeamento dos países produtores. *MATRIZES*, 14(1), 125-149.

<https://doi.org/10.11606/issn.1982-8160.v14i1p125-149>

Riesco, S. (2024) El teatro amateur llega a más de cuatro millones de espectadores en un año. *Corporación de Radio y Televisión Española*.

<https://www.rtve.es/noticias/20240215/teatro-amateur-cuatro-millones-espectadores/15971323.shtml>

Teatremusical [@teatremusical] (s.d.). Tot sobre el teatre musical a Catalunya [perfil de TikTok]. TikTok. Recuperat el 23 de maig de 2024, de

<https://www.tiktok.com/@teatremusical? t=8mahd8968QK& r=1>

WEE, V. (2005). The Scream Trilogy, “Hyperpostmodernism,” and the Late-Nineties Teen Slasher Film. *Journal of Film and Video*, 57(3), 44–61.

<http://www.jstor.org/stable/20688497>